

PKK'nin Feshi, Yeni Zorluklar ve İhtiyaç Duyduğumuz Meydan Okuma

Abdullah Öcalan'ın "Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı" ile PKK'ye yönelik örgütün feshi ve silah bırakma çağrısı, beklenildiği üzere karşılık buldu. PKK 5-7 Mayıs'da yapmış olduğu 12. Kongresinde "PKK'nin örgütsel yapısının feshedilmesi ve silahlı mücadele yöntemini sonlandırması" kararlarını açıklamış oldu. Bu açıklamada her ne kadar mücadelenin "yeni biçimde" sürdürüleceğine yönelik ibareler olsa bile, PKK'nin silah bırakması ve kendini feshetmesi sıradan bir durum değildir. Bu yeni durumun hem Ortadoğu'da hem de Türkiye/Kuzey Kürdistan'da ağır etkileri olacağı açıktır.

Egemenlerde bayram havası

PKK'nin fesih açıklamasından sonra Erdoğan, "terörsüz Türkiye sürecinde bugün kritik bir eşiği daha açtık" vurgusunu yaptı. Aslında yürüttükleri süreci başından itibaren Kürt sorunu olarak değil de "terör" sorunu olarak gördüklerini belirtmiş oldu. Zaten Erdoğan "Dolmabahçe mutabakatından" beri, "Kürt sorunu yoktur, terör sorunu vardır" diyordu. PKK'yi bir "terör" sorunu bağlamında ele aldığı için, kendi mantığınca "örgütün tüm uzantılarını da kapsayan bir karar olarak değerlendiriyoruz" ibaresini eklemeyi de unutmadı. Ve böylece Kürtlerin Rojava'daki statülerini tanımadıklarını ve bu feshin Suriye'yi kapsamaması gerektiğini bir kez daha vurgulamış oldu.

Hakim sınıfların "sol" yamalı ve sözde muhalefet partisi ise PKK'nin fesih kararını heyecanla karşıladı. CHP bu sürecin "yasal güvencelerle" ilerletilmesi için meclisi adres gösterdi. CHP böylece hem PKK'den kurtulmanın mutluluğunu yaşamak hem de meclis altında bir "yol haritası" belirlemek

istiyor. Bunu talep etmelerinde iki ana yön ön plana çıkıyor. CHP Erdoğan'ın izlemiş olduğu "terörsüz Türkiye" uygulamasına tam olarak güvenmiyor ve bu sürecin "kazasız" işleyebilmesi için rol almak istiyor. Aynı zamanda Erdoğan'ın bu "başarıdan" tek başına nemalanmasını ve Kürtlerle zayıflamış olan bağlarının yeniden güçlenmesini istemiyor. 2024 Yerel Yönetim Seçimleri'nde uyguladıkları "taban ittifakının" çatırdamaması için, temel Kürt kitlelerinin güçlü desteğine hala ihtiyaçları var.

Yeni Ortadoğu koşullarında yeni zorluklar

Öcalan'ın "Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı"nın kamuoyuyla paylaşılmasının hemen akabinde, Kürt hareketinin nasıl bu noktaya geldiğine dair bir makale paylaşmıştık. Bu makalede ele aldığımız temel husus, Kürt hareketinin izlemiş olduğu bu tasfiyeci sürecin aslında son 30 yıllık izledikleri siyasi çizginin "öz olarak aynı ama nitelik olarak farklı" bir biçimi olduğunu vurguladık. Ve Kürt hareketinin bu noktaya gelmesinin temel nedenini kendini sözde sosyalist nitelendiren hatta devrimci olduklarını söyleyen ama Türk şovenizmin zehirli etkisinden kurtulamayanların iddia ettikleri "Öcalan'ın tek adam olduğu", "hareketi sattığı" ya da "Ulusal hareketler zaten böyledir" gibi siyasi analiz yerine ontolojik olarak "kötü" olduğu saçlamalıklarının aksine, Kürt hareketini ortaya çıkaran dünya koşulları, bu koşulların nasıl negatif değıştiğı ve dolayısıyla Kürt hareketini de değıştirdiğı ve Ortadoğu'da "Arap Baharın"dan beri karşı karşıya oldukları yeni zorunluluklar olduğına dair görüşlerimizi [paylaşmıştık](#):

"Türk hakim sınıfları, Ortadoğu da ortaya çıkan bu yeni koşullarda – İsrail'in bölgesel terör estirerek bölgeyi kendi lehine stabilize etme girişimleri, Direniş Ekseninin parçalanması ve zayıflaması, İran'a yönelik bir savaş ihtimalinin günbegün güçlenmesi, Suriye'de bir türlü konsensüsün kurulamaması- Suriye'de Kürtlere verilebilecek statünün engellenmesi ya da en kötü ihtimalle sınırlanması ve

ilerleyen süreçlerde bastırılma ihtimalinin el altında tutulması için “içeride ve dışarıda tek vücut Türkiye” planını devreye sokmuştur. Bahçeli geçtiğimiz Ekim ayında, bu yaklaşımı “iç cepheyi tahkim etmek” olarak nitelendirmişti. PKK ile Türk devleti arasında gerçekleşmekte olan “barış sürecinin” itici gücü de budur.

..bu çağrı Kürt hareketinin 1990’lardan beri izlediği, yeni dünya nizamı içerisinde yolunu aramasının ve varlığını yeni koşullara göre devam ettirmesine yönelik siyasi çizginin temsilidir. Ve görüldüğü üzere hareketin legalist reformist temsilcilerinden yurtdışı ayağına ve oradan da silahlı mücadele yürüten kanadına kadar tüm kesimleri, bu çağrının arkasındadır.”

Akılda tutulması gereken diğer bir husus ise, “iç cephenin tahkiminin” ancak Erdoğan’ın temsil ettiği rejim ile yapılabileceği vurgusudur. O yüzden “yeni paradigma” da arka ses olarak kulakları rahatsız edici şekilde gıcırdatan yeni anayasa tartışmaları, Erdoğan’ın yeniden adaylığı, spekülatif bir tartışma olarak görülmemelidir.

Kürt hareketi, ortaya çıkan bu yeni koşullarda büyük zorluklarla karşı karşıya kalmışken, Türk hakim sınıfları açısından da durum çok farklı değil -onlar için de bahçe güllük, gülistanlık değil. Türk hakim sınıfları Kürtlerin Kürdistan’ın hiçbir coğrafyasında kendi lehine bir statü almasını kabul etmedi. Irak işgali sonrasında Güney Kürdistan’ın federatif bir yapıya kavuşması ve ardından Bağdat’ta önemli bir aktöre dönüşmesini kesinlikle reddettiler. AKP de bu süreçte Kürt federatif yapısını tanımadıklarını ifade etti. Ne zamanki Güneyli Kürtler, AKP’nin iktidar mücadelesinde “elverişli” bir pozisyona geldi, o zaman “resmi ilişkiler” kurulmaya başlandı. Ama yine de AKP -ve genel olarak Türk hakim sınıfları- Güneyli Kürtlerin bağımsızlık referandum sonuçlarını tanımadılar ve bağımsızlığın bastırılması için Arap şovenizmini -tabii İran’ı da yanlarına alarak- güçlendirmek için ellerinden geleni

yaptılar.

Erdoğan için ise Rojava daha istenilmez durumdadır. Çünkü Rojava'daki Kürt güçleri Öcalan'ın ideolojik ve siyasi etkisi altındadır. Ve burada Kürtlerin herhangi bir statü alması olasılığı Kuzey Kürdistan'daki Kürtleri de etkileyebilir ve Ortadoğu'nun daha fazla karışması durumunda -İran'a askeri müdahale, Lübnan'ın bir bölümünün İsrail tarafından işgali gibi- destabilize olmuş bir bölgede, TC'nin "sınırları" tehlikeye girebilir. O yüzden Devlet Bahçeli'nin söylediği "iç cepheyi tahkim" edebilmek üzere "eşit yurttaşlık" hususu yeniden gündeme gelmiştir. Bir önceki yazımızda bunlara açıklık getirmiştik:

"Erdoğan, Rojava'da Batılı güçler garantörlüğünde Kürtlere verilebilecek olan statüden oldukça rahatsızlık duymaktadır. Zira Kürtler burada bir statü alırlarsa, Kuzey Kürdistan'daki Kürt kitlelerini moralize edebilir, harekete geçirebilir ve destabilize olmuş Ortadoğu koşullarında Türkiye'ye yönelik bir "güvenlik tehdidi" oluşturabilir. O yüzden Erdoğan, Rojava da Kürtlere verilecek olan statünün niteliğinde bir belirleyen olmak istiyor ve bunun için "eşit yurttaşlık" kartını oynuyor."

Evet Erdoğan sadece Türkiye'deki Kürtlerin üzerinde baskı uygulamıyor, Rojava'daki Kürtler üzerinde de bir belirleyen olabilmek için tüm düğmelere basıyor. "Suriye'nin birlik ve beraberliği için" cihatçı faşist HTŞ'nin uluslararası tanınırlığı için elinden geleni yapıyor. Suriye'de yeni bir rejimin güçlü bir şekilde inşası için rol oynamak istiyor. **Bunu hem Kürtleri baskı altında tutmak aynı zamanda kendi İslamcı emellerini gerçekleştirmek için istiyor.** Beri yandan ise Türkiye bir ABD, Fransa ve İsrail değil, bölgede bir güç olsa bile, esasta büyük emperyalistler arasındaki çelişkilerden faydalanarak yolunu bulmaya çalışıyor. Batılı güçlerse Şam'ı kontrol altında tutabilmek için Kürtlerin bölgede daha büyük bir güç olmasını istiyor ve "tek alternatifle" yol alarak kendi emellerini riske atmak

istemiyorlar. Özellikle İsrail'in "Kürt sevgisi", siyasal İslama karşı bir olası "müttefik" olmasından ötürü "kabarmış" durumdadır. İsrail'in "Kürtleri yeniden keşfi", ABD-Kürt ilişkilerinde de bir faktör olarak kendisini gösteriyor.

Bağımsız Kürdistan'dan "eşit yurttaşlığa"

Daha önceden de söylediğimiz üzere:

"PKK 1978'de kuruldu. Kurulduğu yıllarda her ne kadar iki büyük sosyalist devlette -Sovyetler ve Çin- kapitalist restorasyon gerçekleşmiş olsa bile, dünya çapında ezilen halk kitleleri içerisinde devrimci komünizmin etkisi hala önemli bir düzeydeydi. PKK'de bu siyasi iklimden etkilenmiş, ulusal devrimci bir programla, "bağımsız, sosyalist Kürdistan" mottosuyla hareket etmişti. PKK bir yandan gerici faşist devlete büyük darbeler indiriyor diğer yandan ise ezilen Kürt köylüleri içerisinde taban buluyordu. Köylü kitlelere yaslanması durumu PKK'ye kerhen anti-feodal bir nitelik de veriyordu. Bölgede hem feodalizm altında inliyen hem de ağır Türk şovenizmine maruz kalan yüz binlerce insan, PKK'nin izlediği siyasi çizgiye sempati duymaya başladı."

PKK ilk çıkışında kendilerini Marksist-Leninist -ki bazı kurucu kadroları önemli orada Mao'nun Yeni Demokratik Devriminden etkileniyor ve bu tezlere referans veriyorlardı- olarak nitelendirse bile, esasta ulusal nitelikli bir devrimci hareketti. Dünyadaki gelişmelere bağlı olarak -devrimci komünizmin gerileyişi, Sovyetlerin çöküşü ve Bob Avakian'ın ifade ettiği "felaket yılları- devrimci ulusal çizgisi, reformcu bir ulusal çizgiye dönüştü ve radikal köklü bir çözüm yerine gericilerin kendi aralarındaki çelişkilerinden de faydalanarak, Kürt ulusunun bazı temel demokratik taleplerini gerçekleştirme yoluna girdi. Özellikle de son 20 yılda, parlamenter mücadeleye hız verdi, silahlı kanadını ise, "siyasetin dili konuşmazsa, silahların dili konuşur" gibi tamamen liberal yaklaşımlarla parlamenter siyasal atmosferi güçlendirmek için sahaya sürdü.

2014’de PKK ile AKP arasındaki barış görüşmelerinin son bulması akabinde, savaş daha da güçlendi. Devlet tüm gücüyle PKK’ye saldırdı. PKK’nin legalist tüm kurumları üzerinde “devletin gücü” gösterildi. Yüzlerce Kürt katledildi, on binlercesi yerinden edildi ve binlercesi hapse atıldı. Legalist Kürt hareketinin neredeyse tüm belediye başkanları görevden alındı, tutuklandı. Milletvekillerinin dokunulmazlığı düşürüldü, parti başkanları hiçbirisi adil olmayan yargılamalarla hapse atıldı. PKK, Kürt kitlelerini harekete geçirmekte zorluk çekmeye başladı. Silahlı güçleri daha da zayıfladı. Bunda iki faktör ön plana çıktı; birincisi, **PKK son 30 yıldır kendi kitlesini devrimci ulusalcı temelde değil de reform temelinde örgütlemesinden ötürüydü.** Kitlesi öyle bir hale geldi ki, PKK tarafından Kürdistan’da yapılan kimi “demokratik özerklik” ilanları, istenilen desteği görmedi ve devlet tarafından hunharca bastırıldı. **Çünkü kitlelerin hazırlığı zaten bağımsızlığa yönelik değildi, esasta reform temelliydi.** İkincisi ise TSK’nın Kuzey Kürdistan’da etkisini artan oranda artırması, gayri nizami harpte önemli olan kitle desteğinin kırsal alanda neredeyse sökülüp atılmış olması ve kimi teknolojik ilerlemelerle gerilla savaşının birkaç bölgeye sıkıştırılmış olması, PKK’de de şimdiye kadar işleri götürmüş olduğu şekilde götüremeyeceği fikrini güçlendirmiş oldu.

Bir diğer önemli husus ise PKK için **Rojava’daki statünün “ne pahasına olursa olsun” korunması zorunluluğudur.** Hatırlanırsa, bir önceki “barış süreci” hem Öcalan’ın hem de Erdoğan’ın “kırmızı çizgileri” yüzünden sonlanmış olmasındaki büyük pay Rojavadır. Öcalan, Kürtlerin Rojava’daki statüsünü korumak, uluslararası tanınırlık sağlayarak “terör” listesinden çıkmak istiyor ve böylece “yeni paradimayla” birlikte, Kürtlerin en azından T.C Anayasasında tanınır olmasını talep ediyor. Böylece hem Kürtler temel hakları için “yeni” bir siyasi zemin yakalayabilecek hem de “anayasal güvenceye” alınabilecektir.

Öcalan “Barış ve Demokratik Toplum Çağrısı”nda her ne kadar “federasyon ve özerklik” gibi taleplerin miadını doldurmuş

olduğunu söylese de -ki Türk hakim sınıfları bu açıklamadan mutluluk duydu- Rojava'lı Kürt siyasi oluşumları Hewler'de düzenledikleri ortak konferansta, "federasyon" kararı çıkmış oldu. **Böylece "demode", "soğuk savaş dönemi" olarak nitelendirilen talepler, Öcalan'ın çağrısının mürekkebi kurumadan, sahaya sert bir giriş yaptı.** Kürtler -ister reformcu olsun, isterse devrimci- kendi temel demokratik haklarını talep etmeye devam edeceklerdir ve **ezilen ulusların en temel hakkı, kendi kaderini tayin etme hakkıdır.** Lenin'in de söylediği üzere, ezilen uluslar bu temel haklarını ilk aşamada vurgulamıyor olsalar bile, son tahlilde talep edecekleri, yaşadığımız çağın temel bir hakikatidir.

"Demokratik Toplum" ve "eşit yurttaşlık" üzerine

İleriki süreçte detaylıca ele alacağımız, Öcalan'ın çağrısından bulunan ve PKK'nin kendisini feshetmesinde dile getirdiği "demokratik toplum" önermesi; demokrasinin sınıflar üstü olarak ele alınması ve eşitsizlikleri sürekli yaratan/güçlendiren sisteme dokunmadan "eşitliğin inşa edilebileceği anlayışı, hayalden de öte, bir serap niteliğindedir. Zira, ezenlerle ezilenlerin olduğu bir toplumda, "demokratik konsensüsün" oluşturularak toplumun birleştirilmesi imkansızdır. Bu Rousseaucu, Jeferssoncu fikirlerin "yeni paradigma" olarak parlatılması ve ezilenlerin egemenlere karşı ideolojik ve siyasi olarak silahsızlandırılmasına karşı keskin bir mücadele yürütülmelidir. **Şayet böylesi bir mücadele gerçekleştirilmezse, devrim için elverişli koşullar oluşturulmayacak, devrimci bir halk inşa edilemeyecek ve ezilenlerin zincirleri daha fazla kalınlaşacaktır.**

İronik olan şu ki, temel insan haklarının burjuva demokratik temelde olduğu, güçler ayrımının şu ya da bu şekilde işlediği ülkelerde dahi "radikal demokrasinin" işletilmeye yönelik nfile çabaları, bu ülkelerde güçlenen -bazılarında açık

olarak iktidara gelen bazılarında ise iktidar yürüyüşünde olan- faşist hareketler tarafından bertaraf edilirken, Türkiye'deki, Türkçü ve teokratik faşist bir rejimin tüm toplumun üzerinde kılıcını salladığı ve ana "muhababın" bu güçler olduğu koşullarda, Öcalan'ın tarifiyle "Cumhuriyetin ikinci yüzyılının demokrasıyla taçlanacağı" nasıl umulabilir?(!)

"Peki gerçekten de "eşit yurttaşlık" olabilir mi? Ağır Türk şovenizmi, Kürtlerin katledilmesi, inkarı ve imhası ve diğere azınlıklaştırılmış Ermeni ve Rum uluslarının bastırılması üzerine bina edilmiş Türkiye Cumhuriyeti ezilen Kürt ulusuna "eşit" davranabilir mi? Bu kesinlikle mümkün değildir. Şayet Kürtlerin sistematik olarak bastırılması, katliamlardan geçirilmesi, dillerinin, kültürlerinin inkar edilmesi, şiddetle sınırlandırılması olmasaydı bugün bildiğimiz Türkiye Cumhuriyeti olmazdı. Bu temel ve yalın bir hakikattir."

Bir devrin sonu: PKK'nin feshi

Daha önceden de söylediğimiz üzere; "Kürtler bu ülkenin mücadele tarihinin önemli bir parçasıdır. Özellikle ceberut devlete karşı bazı dönemlerde kesintiye uğrasa da, direniş halinde olmaları, bu ülkede iyiden ve güzelden yana mücadele eden herkese moral vermekte, umutlandırmaktadır. Kürtler'deki bu direniş kültürünün kırılması, sistem içerisinde eritilmesi durumu sadece Kürt ezilenleri cephesinde değil, tüm toplumsal mücadeleler için bir kırılma yaratacaktır."

PKK silahlı mücadeleye son vermiş, kendini feshetmiştir. Devletle PKK arasındaki al-verin ne olup olmadığının dışında, böylesi bir fesih kararı bölgede ve bu ülkede, ilerici güçler içerisinde güçlü bir demoralizasyona neden olacaktır. Kürt hareketinin pragmatik ulusal çizgisi, ezilenlerin nihai kurtuluşu için hiçbir zaman gerçek bir umudu temsil etmedi. Bununla birlikte, böylesi ağır süreçler insanları umutsuzluğa sevkedebilir ve başka bir toplumun inşası için, insanların değişim-dönüşüm mücadelesine ağır darbeler indirebilir. Bu

sadece dinamik bir hareket olan Kürt hareketinin sistemin suçlarına karşı direniş ruhunun kırılması ile ilgili değildir. Aynı zamanda, devletle “barışın”, eli kanlı faşist yöneticilere yapılan “allah uzun ömürler versin” mesajlarının, “cuhuriyetin yeniden unsuru olmanın” yani sisteme eklemlenme talebinin, **ezilenlerin tüm direniş ve mücadele alanlarında, ideolojik tasfiyeciliği yayacak ve güçlendirecektir.** Böylesi negatif bir siyasi atmosfer, insanların bu sisteme ve onun caniyane sonuçlarına karşı mücadele alanlarını daha fazla daraltacak ve köreltecek bir dinamiği barındırmaktadır. **0 yüzden PKK’nin feshi, hakim sınıflar açısından olduğu kadar ezilenler açısından da tarihi bir önemdedir.**

Devrim için öne çıkmak

Fakat her şey bitmiş değil! Kürt hareketinin almış olduğu bu **negatif karar rağmen, önemli pozitif etkileri de oldu.** Direniş ruhunu sürekli diri tuttu ve birçok mücadele alanına ilham oldu. Kadınların özgürleşmesi mücadelesinde küçümsenmeyecek rol oynadı. Kökten dinciliğe karşı ilerici-aydın insanların yetişmesinde de rol oynadı. **PKK’nin kendisini feshetmesi bu pozitif değerlerin bir günde sönmüneceği anlamına gelmez.**

Evet büyük bir moral bozukluğu ve yönelimsizlik mevcut ve ilerici güçler belirsizliğini koruyor. Ve Kürtlerin birçok meselede geri adım atmasına rağmen, hakim sınıflar “terörü bitirdik” demeye devam ediyor, Kürtlerin “barış taleplerini” boşa düşürür yerde duruyorlar. Kürt sorunundan anladıkları tek şey “terör sorunu” olduğunu bir kez daha gösteriyorlar. **Kürt hareketinin tüm “içtenlikli barış” istemlerine rağmen, Kürt sorununun bir “terör” sorununa indirgenmesi, Kürt sorununu çözmeyecek aksine daha fazla baskı altına alacaktır.** Yine Rojava’daki gelişmelere bağlı olarak bu baskı artabilir ve tüm “samimi” barış istemleri faşizm altında ezilebilir. Tüm bu keşmekeşlik; Kürt hareketinin “barış” talebi ve kendini feshetmesi, buna karşılık devletin “güvenlikli çözümü” esas

almaları, AKP-MHP iktidarının burjuva “muhalefet” dahil olmak üzere genel olarak toplum üzerinde baskılarını sürdürme stratejileri, **Kürt sorununun devrim için barındırdığı potansiyeli, başka bir dünya isteyen insanların sesinin yükselmesine ve bir araya gelmesine vesile olabilir.**

Bu potansiyelin gerçek bir güce dönüştürülebilmesi için; “Bu süreçte izlenilmesi gereken esas yönelim Türk hakim sınıflarının şovenist dalgasına, Kürtleri kriminalize ederek “terörü bitirdik” gerici siyasetine karşı olmalıdır. Kürt hareketinin izlediği ağır negatif çizgi eleştirilmeli, gerçek bir kurtuluşa verdikleri zararlar gösterilmeli, ilerici kitleler içerisinde yeni bir umut yeşertmek için mücadele edilmelidir. Bu mücadele son derecede hassas olmalı, Kürt halkını “suçluluk” duygusuna itmemeli, süreç içerisinde ortaya çıkabilecek olası demokratik kazanımlara sırt dönmemeli ve tüm bunların “barış sürecinin” ana yönünün neden özgürleştirici olmadığı, aksine zarar verdiği hakikati temelinde sürdürülmelidir.”

Şimdi, karşı karşıya olduğumuz bu ağır süreci anlamalı, insanlığın, gezegeni ve üzerinde yaşayan ve bu sistemin yol açtığı felaketlere maruz kalan canlı türlerini özgürleştirmek üzere, dünya halinin bu çirkinliğin içerisinde bir güzelliği çıkarabilmeliyiz. İnsanları umutsuzluğa ve yönelimsizliğe sürükleyen düşünce yapılarını, ideolojik yaklaşımlarını alt etmeli, birleşebileceğimiz herkesle devrim temelinde birleşmeli, siyasi atmosferi devrim lehine etkileyerek, devrimci bir durumu ortaya çıkarabilecek koşulları yaratmalıyız. İçinde bulunduğumuz zorunluluğu, sadece zorunluluğun içerisine girerek dönüştürebiliriz.

Nazım Hikmet’in de dizelerinde söylediği gibi, **“ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz, ya da dünyamıza inecek ölüm”.** Ölümü yenmek için yeni bir hayatın, yeni bir dünyanın mücadelesine atılalım! Her türden baskı ve sömürünün olmadığı

bir gelecek için buna mecbur ve muktediriz!

**Faşizm Döneminde Bilimsel
Temelde Hayallere Olan
İhtiyaç: Bob Avakian ve Yeni
Komünizmi Toplumun Her
Yerinde Bilinir Hale Getirmek**

Editörün notu: Okumakta olduğunuz yazı Bob Avakian Enstitüsünün bir gönüllüsü ve Dev-Kom'un bir parçası olan Annie Day tarafından yazılmıştır. Çevirisini okurlarımızın dikkatine sunarız. Metnin orijinali için: <https://revcom.us/en/need-dreams-scientific-foundation-time-fascism-making-bob-avakian-and-new-communism-known-throughout>.

2020'nin yaz aylarında devrimci lider Bob Avakian "Radikal Değişim Geliyor: Özgürleştirici mi, Köleleştirici mi – Devrimci mi, Gerici Mi?" yazısını kaleme aldı.

Bu soruya gerici bir cevap verme taraftarı güçler harekete geçmiştir. Faşist Trump yönetimi, milyonlarca iyi insanın insan olmanın ne anlama geldiği hakkında en derin ve en sevgiyle dayandıkları şeyleri parçalamaktadır. İnsan olmak canavar canavarı yer, öldür ya da öl müdür, yoksa birbirimizi önemsemek midir? Dibine kadar sondaj yapıp doğal dünyayı kâr uğruna dize mi getirmeliyiz, yoksa doğa ve onun çeşitli ekosistemlerine takdir ve merakla mı bakmalıyız? İnsan ilişkilerine karanlık çağların katı cinsiyet rolleriyle işkence mi etmeliyiz yoksa insanların sevdiklerini sevmelerine izin mi vermeliyiz? Faşizme hizmet etmek için tutucu, bağınaz inanca dayalı deliliği ve yalanları mı dayatmalıyız, yoksa hakikatin peşinde eleştirel düşünme ve bilimsel araştırma ruhunu mu güçlendirmeliyiz?

Bütün bunlar milyonların en derinden acı çekmesine sebep olmaktadır.

Hayal Edin...

Faşist Trump rejimiyle yüzleşmek ve onu acilen yenmek için birlik olduğumuz sırada Bob Avakian'ın (BA) 2020 yılında sorduğu soruya pozitif ve özgürleştirici cevabı çok az kişi hayal edebilmektedir. Bunun değişmesi gerekiyor. Gerçekten de dünyanın radikal derecede farklı ve çok daha iyi olabileceği bir yol vardır.

Birliğimiz ve mücadele ruhumuz, mücadele verirken bu konudaki -faşizme neyin sebep olduğu ve nasıl bir toplum için mücadele vermemiz ve nasıl bir toplumda yaşıyor olmamız gerektiği üzerine- en büyük soruları açığa çıkarırsak eşi benzeri görülmemiş derecede *güçlenecektir*. Canlı, farklı görüşleri kıyaslayan ve tartan bir tartışma ve konuşma ruhu bizim nasıl öğrendiğimizin bir parçasıdır ve insanların vizyonunu arttırmaya katkıda bulunacaktır.

Bob Avakian (BA) tarafından geliştirilen yeni komünizm sayesinde toplumu tamamen farklı, özgürleştirici bir temelde organize etmeyi mümkün kılacak teorik çerçeve ve somut stratejik yaklaşıma sahibiz. Dünya halklarının acımasız sömürsüne ve baskısına dayanmayan, aksine insanların ihtiyaçlarını karşılamak ve kapitalizmin sebep olduğu çevresel felaketle başa çıkmakta zamana karşı yarışı kazanabilmek ve baskı ve sömürüyü kökünden sökmek için gereken kaynakları sağlamak için halkın koordineli ve işbirliği halinde bir araya gelmelerine dayanan bir toplumu var edebiliriz. Bunu da entelektüel ve kültürel tartışmaların ve karşıtlığın "ışıklarını patlatmadan" yapabiliriz. Bunları *gerçekten* ve *sürekli* olarak hukukun üstünlüğünü, masumiyet karinesini savunan ve insanlığın önce geldiği ahlakını yaygınlaştıran bir toplum içerisinde yapabiliriz.

Zor Ama Özgürleştirici Hakikatler

Karanlık ve tehlikeli zamanlarda hedeflerimizi yükseltmek *daha acil* hale gelir. Tam da bu büyük ayaklanma dönemleri büyük değişikliklerin düşünülebileceği ve gerçekten var edilebileceği zamanlardır.

Pek çok insanın görebildiği gibi, Trump faşimzi yoktan var olmamıştır. Toplumun içerisinde Trump'ın lehine kullandığı, uzunca bir süredir var olan ve yayılmakta olan bir çürüme bulunmaktadır. Bir revcom.us posterinin söylediği gibi Trump "tam bir Amerikan faşist pisliğidir". Hangi şefkatli insanlar bu toplum hakkında derin bir rahatsızlık hissetmez ki?! Neden İç Savaş ve onlarca yılı kapsayan kahramanca mücadelelerden sonra Amerika hala Siyahi halkı, Amerikan Yerlilerini ve diğer beyaz olmayan halkları baskı altında tutmanın ötesine geçemiyor? Neden bu kadar mücadeleden sonra kadınlar hala toplumun her köşesinde öfke, aşağılama ve tiksitmeye tabi tutuluyor ve kendi bedenlerini kontrol etmelerine izin verilmiyor? Neden dalga dalga gelen bilim insanları *yıllardır* alarm vermelerine rağmen bu ülke hala sondaj yapmakta ve fosil yakıt kullanmakta?

Yani ilerlerken, nasıl bir pozitif vizyon için savaşmamız gerektiği üzerine müzakere ederken geri dönmenin "normal" olan şey olmadığının ve dahası normale dönmeyi istemememiz gerektiğinin, çünkü zaten en baştan normalin bir kabus olduğunun farkında olalım.

Milyonlarca insan bunu bilimsel olarak anlamıyorlarsa bile *hissediyorlar*. Milyonlar bu ülkenin kurumlarına olan "inançlarını" yitirdiler: Son bir buçuk yılda bu ülkenin tamamen desteklediği ve finanse ettiği bir soykırıma şahitlik ettiler. Kapitalistlerin sebep olduğu iklim değişikliğinin tehlikeye attığı bir dünyada çocuk sahibi olmaktan endişe

duymaya başladılar. Milyonlarca insanın evsizlikten bir kriz ötede olduğu bu ülkede geçinememekten korkmaktalar. Milyonlarca insan ruhu boğan, anlamsız işlerde çalışmakta. Pek çok kişi de halk için ne anlama geldiği ve neden olduğu ile yüzleşmekten kaçınırlar dahi bu ülkedeki zenginlik ve tüketim ürünlerinin madenlerde ve ter atölyelerinde en acımasız sömürüye dayandığını biliyor ve kendilerine bu konuda bir şey yapamayacakları yalanını söyleyerek teselli buluyorlar. Pek çok kişi, bu sistemin bir alternatifi olmadığını düşündüklerinden kendin için yap kinizmini besleyen bu kültür içerisinde ümitsizlikle teslim oluyorlar.

Ancak Bob Avakian'ın *2025: Yeni Bir Yıl -Yeni Eşi Görölmemiş Zorluklar- ve Son Derece Gerçek Korkunçluğun Karşısında İleriye Doğru Eşsiz Bir Pozitif Yol* isimli yeni yıl mesajında belirttiği gibi "Temelden farklı bir sistem ile tamamen farklı bir yaşam mümkündür. Şöyle söylüyor:

Bu sistem tamamen absürttür -suçlu, canavarca absürt- ve bu sistemin miadı tamamen dolmuştur: son kullanma tarihini çoktan geride bırakmıştır, insanlık için herhangi bir pozitif şeyi ifade edebileceği dönemler geçmiştir, aksine insanlığın bütün bu delilikten, suçlardan ve gereksiz acılardan kurtarılmasının önünde direkt bir bariyer olarak dikilmektedir. ABD'de ve başka ülkelerde faşizmin yükselişi bu sistemin doğasının tümünün miadının dolduğunun ve insanlığın tümü için yarattığı tehlikenin bariz bir göstergesidir.

Bu korkunç sistemin tümünün -insanların sadece bireysel olarak yaşamlarını sürdürmek için mücadele etmeye zorlandığı, herkesin diğerleri ile rekabet ve çatışmaya teşvik edildiği, halk kitlelerinin her yerde miadı dolmuş baskıcı ilişkilerle zincirlendiği bu durumun- ötesine geçmenin gitgide daha acil

bir zorunluluk haline gelmekte olduğu ve insanlığın geleceğinin ve bizzat varoluşunun tehlikede olduğu bir noktadayız.

Bütün bunların ötesine geçmek mümkündür.

Bu son paragrafı tekrar okuyun ve bunun üzerine düşünün: “insanların sadece birey olarak yaşamlarını sürdürmek için mücadele etmeye zorlandıkları bir durumun” ötesine geçmek...

Eğer Birbirimize Düşmüyor Olsaydık?

Yaşamlarımızı sürdürmek için birbirimize düşürölmüş olmasaydık insanlığın -bütün çeşitliliğimizle- birbirleri ve gezegen ile nasıl ilişkiler kurabileceğini bir düşünün. Herkesin başkalarının pahasına kendisi için mücadele ettiği bir toplumun aksine kolektifi ve topluluğu *teşvik eden* bir toplum düşünün. Ya küçük bir avuç dolusu insan için kâr, kâr ve daha fazla kâr üretmeyi amaçlayan bir ekonominin aksine halkın ihtiyaçlarını karşılamaya ve insanları dünyanın bakıcıları olmaya hazırlayan bir ekonomimiz olsaydı?

Çoğunluğun iyiliğine katkıda bulunmak, iklim değişikliği ve hastalıkların en büyük sorunları ile başa çıkmak için yenilikler yapmak adına (ürünleriniz ve hatta kendinizi pazarlamak için harcanan bütün boşa giden kaynaklar adına değil!) insanların potansiyeline ifade veren bir toplumumuz olsaydı? Tartışmaları kapatan veya toplumun en anlamsız kenarlarına itmenin aksine destekleyen, finanse eden ve alan sağlayan kurumlara sahip bir toplumda insanlar gerçekten

ileriye giden yol üzerine keskin tartişmalardan öğrenmeyi amaçlasalardı?

Bütün bunlar mücadele ve karmaşıklık ve dönüm noktaları ile dolu olacaktır, ancak bu kadar gereksiz acıya ve yoksullaştırmaya son vermek, insanların gerçekten nefes alabilecekleri, içinde yaşadığımız kapitalist acının cehenneminin yerine insanların gerçekten yaşamak isteyecekleri bir toplum mümkündür. Bu toplumun nasıl görünebileceği üzerine somut çerçeve, Bob Avakian (BA) tarafından yazılan *Kuzey Amerika’da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa* eserinde açıklanmıştır. BA ayrıca yakın zamanda gerçekleştirdiği iki parça röportaj *İnsanlık Böyle Yaşamak Zorunda Değil!* içerisinde de bunu canlı bir biçimde anlatmıştır.

Tekrardan Hayal Etme İhtiyacı Üzerine

Bob Avakian sık sık “Imagine” isimli güzel şarkısında farklı bir dünyanın mümkün olduğunu söyleyen şarkıcı John Lennon’dan alıntı yapar. Şarkıcı “Bana bir hayalperest olduğumu söyleyebilirsiniz, ama ben tek hayalperest değilim” der. BA şunları eklemiştir. Bu sadece bir hayal değildir. Toplumun bu noktaya kadar nasıl evrimleştiğinde bu hayalleri gerçekleştirmek için gereken maddi temel bulunmaktadır!

Şimdi bütün bunlara dalma, gelecek için gerçek bir tartışma açma zamanıdır. Bob Avakian’ın çalışmalarını, sosyal medya mesajları ile devam etmekte olan önderliğini yaygınlaştırma ve *ciddi* bir etkileşim konusunda ısrarcı olma zamanıdır. İnsanları bir araya getirme, röportajları izleme ve onlar

hakkında konuşma zamanıdır. Farklılıklarımızı, sorularımızı, dünyanın geleceği için hayallerimizi ve arzularımızı paylaşarak *devrimci* bir topluluk inşa etme zamanıdır.

Yeni komünizmin parçası olarak Bob Avakian aynı zamanda ABD ve dünyada onlarca yıldır faşizmin yükselişini, köklerinin nasıl temelinde soykırım ve kölelik yatan kapitalizm sisteminde olduğunu da analiz etmektedir. TRUMP/MAGA FAŞİZMİ: Gerçekte Neyle, Neden Yüzleşiyoruz ve Çok Geç Olmadan *Mağlup Etmek İçin Neler Yapmak Zorundayız* isimli broşürde bu konuda daha da ilerlenmiştir. Farklı politik bakış açıları ile birlik olmak ve bunu geniş bir akıl ve cömert bir ruhla yapmak için gereken prensipleri ve standartları da incelemektedir ki gelecek için tarihe geçecek bu savaşta faşizmi mağlup etme vazifemizi gerçekleştirebilelim. Buna saldıran ve faşizme ve bütün sisteme karşı mücadelede çok açık, vizyoner ve radikal olduğundan özellikle BA'ya saldıranlar olacaktır. İyi niyetli bir biçimde şimdi bunların sırası olmadığını iddia edenler olacaktır. Ancak şimdi bu faşist yönetimi mağlup etmek için geniş çapta birlik olmaya başladığımız, böl ve yok et hamlelerinin üstesinden gelmekte olduğumuz bir dönemde en keskin soruları sormanın ve birbirimizi dinlemenin tam zamanıdır. Bizim görevimiz olan kısımda biz Dev-Kom'lar bu faşizmin pek çok başka suçun da sorumlusu olan kapitalizm-emperyalizm sisteminden doğduğunu anlıyoruz. Burada da bahsettiğim gibi, tamamen farklı ve özgürleştirici bir sisteme olan acil ihtiyacı ve bu sistem için gereken temeli görüyoruz. Bunun üzerine ilkeli bir biçimde tartışma ve münazaraya girişmeye açık ve istekliyiz. Bağnazca bir birliğe ve tartışmaları kapatmaya inananlar faşistlerdir. Biz farklılıklarımızdan öğrenmeli, ilkeli bir biçimde tartışmayı teşvik etmeliyiz. Böyle bir sürece olan ihtiyacın takdiri BA'nın geliştirdiği yeni komünizmin bir parçasıdır ve bu süreç hepimizin omuz omuza durup daha iyi bir dünya hayallerini gerçekleştirmek için çalışırken öğrenebileceğimiz bir

süreçtir.

52. Yılında İbrahim Kaypakkaya'nın Ölümsüz Anısına: Z ve Alfa Kuşağının İbosu

Editörün Notu: Okumakta olduğunuz yazı, araştırmacı ve yazar Emrah Cilasun tarafından, 52. ölümsüzlük yılı vesilesiyle Yoldaş Kaypakkaya'nın anısına yazılmıştır. Öneminden dolayı, bu makaleyi okurlarımızla paylaşıyoruz.

Varsın, 50 küsür yıldır kimileri İbrahim Kaypakkaya'yı ve onun fikirlerini "yok" saysın.

Varsın, gerçek bir devrimin, komünist bir devrimin mimarıyla dalga geçsinler.

Alaya alsınlar, "köylü" desinler.

Üstüne üstlük "dogmatik", "subjektif", "sol sekte" gibi ithamları da eklesinler.

Varsın, "daha çocuktuk, ne bilecekti ki?" diye burun kıvırsınlar...

Yarım asır sonra, "Halep oradaysa, arşiv buradadır."

Bilenler biliyor:

- Kemalizm'e dair,

- TKP'ye dair,
- Kürt milli meselesine dair,
- Devrimin yoluna dair,
- Ne Yapmalı'nın rolü ve bilincin dışarıdan taşınmasına dair,
- Kısacası komünist bir öncünün önemine dair...

İbrahim Kaypakkaya'nın yazdığı anıt eserle, revizyonist hasımlarının yazdıkları kıyas bile kabul etmez. Peki ya, sol içerisinde ilk kez dillendirilmiş çığır açıcı tahlillerine, uzak görüşlülüğüne ne demeli?

Mesela, İbrahim Kaypakkaya'nın 1972'de Ermeni Soykırımını'nı açıkça "Ermeni katliamı" olarak tanımlaması... Bu katliamla birlikte Ermeni burjuvazisinin mallarına el konulduğunu ve Türk kompradorlarının bu yolla palazlandığını belirtmesine ne demeli?

Mesela, Lenin'in "devrimci hayaller" sözünü izleyerek, "Kürt bölgesinde çeşitli alanlarda kızıl siyasi iktidarların doğduğunu düşünelim" demesi; ardından "Batı'da devrimin çok daha yavaş geliştiğini varsayarak, bu durumda Doğu'nun ayrılması devrimi hızlandıracak ve güçlendirecektir" demesi ne anlama gelir?¹

Mesela, Perinçek grubundan ayrılmadan hemen önce bir kadroyu (Kabil Kocatürk) Hakkâri'ye yollayıp bölge hakkında rapor istemesi ve gelen raporda yer alan "son derece bakir, kuş uçmaz kervan geçmez bir bölge" tespitin cevaben, "Tam da aradığımız esas çalışma alanı burasıdır" demesi ne derin bir öngörüdür!²

Yine, köylü kadınlarının partiye üye yapılması önerisini getirdiğinde, yoldaşlarının burun kıvrması karşısında, "Yeraltı kütüphaneleri oluşturur, bu insanları teoriyle kuşatır, onlara sorumluluk verirsek bizi buralardan zor atarlar" demesi ne kadar haklıdır!³

Veya Şubat 1972’de Nixon’un Pekin ziyaretine dair, Muzafer Oruçoğlu’na “Nixon, bükemediği eli sıkmak için Pekin’e gitti” demesi, dünya gelişmelerini izlediğini ve enternasyonalist bir perspektife sahip olduğunu göstermez mi?⁴

1987’den bu yana yaptığım araştırmalara dayanarak, İbrahim Kaypakkaya’nın henüz 22-24 yaşlarında bu derinliklere ulaşmasının iki sebebi olduğunu düşünüyorum:

1. Üstün matematik ve fizik bilgisi sayesinde geliştirdiği soyutlama yeteneği,
2. Bu yetiyi Marksist bilimle bütünleştirmesi.

Hasımları ve geçici yol arkadaşları olan “yorgun İbocular”ın anlayamadığı, kabullenemediği ve küçümsemeye çalıştığı gerçek budur. Kaypakkaya, kendi kuşağının en devrimci ve en komünist önderiydi; ve diğer yitirdiğimiz 68’liler gibi bedelini canıyla ödedi. Geri kalanlar ise, dünya koşullarının etkisiyle – sosyalist Çin’in yıkılması, devrimlerin gerilemesi ve emperyalist savaş ortamı – ne yazık ki devrimi terk ettiler. Bugün bu kuşağa “Boomer” deniliyor.

Yeni Komünizm’in mimarı Bob Avakian’ın dediği gibi:

“Bu jenerasyonun pek çoğunun (hepsi değilse de) oryantasyonu bozuldu ve kendilerini Fransızların *récupéré* dediği duruma soktular; yani egemen sınıfların kanatları altına girdiler...”⁵

Tarih tekerrür etmiyor ama geçmişle bugün arasında kimi paralellikler oluşuyor. Devrime ve genel anlamda toplumun yönüne duyulan duyarlılığın eksikliği, kuşaklar arası bir tartışmaya dönüşüyor. “Boomer” kuşağı ile X, Y, Z kuşakları arasında süregelen bu yorucu ve kahredici tartışma, esasen kapitalist sömürden dikkatleri başka yöne çekiyor.

Avakian’ın dediği gibi:

“Sorun kuşaklar değildir. Çünkü jenerasyonlar, sınıf, millet, cinsiyet gibi farklılıklarla şekillenir ve homojen

değillerdir. Her jenerasyon, egemen ekonomik sistemin içinde, onun dinamikleri, toplumsal ilişkileri ve kültürel yapısıyla deneyimlenir.”⁶

Ve işte bugün, her devrin klasik “Bu kuşakta iş yok” ezberi boşa çıktı. 68 ve 78 kuşağına mensup “Boomer”ların Z kuşağını küçümsemesi 2013’te, Gezi’de duvara tosladı; Z kuşağının Alfa kuşağını küçümsemesi ise 19 Mart’ta Saraçhane’de...

Özellikle sosyal medyada cevval olan, “Boomer”ları tiye alan Z ve Alfa kuşağı sadece sokakta değil; üniversitede, lisede, sosyal mecralarda da devlete meydan okumakla kalmadı – çok önemli bir şey daha yaptı.

- Siyasal İslam’a karşı,
- Kemalist, Türk şoveni, “laik” cenahta yer alanlara karşı,
- Reformist siyasete karşı,
- Kürt halkının iradesini masada teslim edenlere karşı,
- Kısacası tüm tasfiyeciliğe karşı...

İsyanın, direnişin, devrimin kutup yıldızı olarak İbrahim Kaypakkaya’yı içgüdüsel biçimde öne çıkardılar. Bu, hem gurur verici hem de umut verici bir tavırdı. X platformundaki (eski Twitter) Kaypakkaya paylaşımları, milyonlara ulaşarak büyük etki yarattı. Bu, başlı başına incelenmesi gereken bir olgudur.

2023’te, İbrahim Kaypakkaya’nın katledilişinin 50. yılı vesilesiyle hazırladığım İbocular Albümü’nde şu tespiti yaptım:

“İbrahim Kaypakkaya’nın fikirlerinden, Vartinik baskınından ve işkencede gösterdiği kararlılıktan etkilenen kahir ekseriyeti kır kökenli köylü, öğretmen ve öğrencilerden oluşan, şehirlerde ise yine kırdan göç etmiş gecekondu ahalisinin oluşturduğu, tali planda ise işçilerin yanı sıra şehirli küçük burjuva sanatçı, aydın, üniversite ve lise öğrencilerinin

vücuda getirdiği bir sosyal akım yükselmek teydi... Örgütlenme çabalarının kontrolünden bağımsız, bu kendiliğinden gelişen ve büyüyen sosyal akım, devrimci kamuoyunda 'İBOCULAR' olarak adlandırıldı. Ve ne ilginçtir ki, gittikçe büyüyen bu sosyal akımın beslendiği esasen iki eser vardı: Birincisi Nihat Behram'ın Ser verip Sır Vermeyen Yiğit adlı eseri. Diğeri ise Aşık Emekçi'nin 'Selam Olsun Halk İçin Ölenlere' adlı kasetiydi."7

Bugün, Z ve Alfa kuşaklarının sosyal medyada Kaypakkaya görsellerini paylaşması, yeni bir "İbocular" akımına dönüşür mü? Bu soruya net yanıt vermek için erken. Ancak kesin olan şu ki:

Evrin yasası sadece doğaya değil, insana da işler.

Kaypakkaya'nın fikirlerinin, 21. yüzyıl devriminin ihtiyaçlarına uygun biçimde güncellenmesi şart. Elimizde Bob Avakian'ın mimarı olduğu Yeni Komünizm ve onun zengin literatürü var. Bu zımba gibi, deli fişek kuşaklara devrimci kültürü verecek sanatçılarımız, rapçilerimiz, mangacılarımız ve entelektüellerimiz de var. Velhasıl, küçümsenmeyecek bir Z ve Alfa kuşağıyla karşı karşıyayız.

Ve Avakian'ın sözleriyle noktalayacak olursak:

"Çözüm bir jenerasyonun gerçek ya da hayali bazı eksikliklerini ve hatalarını suçlayarak elde edilemez. Bunların çözümü, ancak bütün gözbağlarının sökülmesi ve temel problemin ne olduğunun anlaşılmasıyla mümkündür. İnsanlığın kitlesele olarak maruz kaldığı korkunç acılara, yüzleşmek zorunda kaldığı devamlı büyüyen krizlere geleceğın büyük bir tehlikeye atılmasıyla, bu sistemin sınırları içinde 'daha iyi liderler' seçerek ya da reformlar yaparak cevap verilemez. Yalnızca gerçek bir devrim, radikal derecede farklı ve çok daha iyi bir dünyayı hedefleyerek bu sistemi devirecek bir devrim kitlelerin ve insanlığın tümünün temel çıkarları doğrultusunda bu sorunlara çözüm getirebilir. Ve bunun

gerçekleşmesine yönelik bir şansımızın olabilmesi, dünyayı anlama ve onu değiştirebilme yolunda tutarlı, bilimsel bir yaklaşımı gerektirir. Bu sayede problemlerimizin nedenleri olarak ‘jenerasyonlar’ gibi ifadelerin ötesinde düşünebiliriz ve de buna gerçek bir çözüm getirebiliriz: Bu da gerçek bir devrim ve bu devrimin açacağı yolda oluşacak yeni bir toplum ve dünyadır.”⁸

Dipnotlar:

[1] İbrahim Kaypakkaya, Seçme Yazılar, Ocak Yayınları, İstanbul, 1978, s. 247<https://partizanarsiv10.net/wp-content/uploads/2024/02/ibrahim-kaypakkaya-secme-yazilar-ocak-yayinlari.pdf>

[2] Kırmızı Gül Buz İçinde belgeseli için yürütülen araştırma esnasında Nisan 1997’de Kabil Kocatürk ile yapılan mülakattan.

[3] Kırmızı Gül Buz İçinde belgeseli için yürütülen araştırma esnasında Ocak 1996’da Muzaffer Oruçoğlu ile yapılan mülakattan.

[4] 21 Nisan 2025’de, Muzaffer Oruçoğlu’na, Şubat 1972 tarihli Nikson’un Pekin ziyaretine dair Kaypakkaya’nın görüşlerinin sorulması üzerine verdiği cevaptan.

[5] <https://yenikomunizm.com/boomer-jenerasyonlar/?print=pdf>

[6] Agy.

[7] Emrah Cilasun, İbocular, Ayrışım Yayınları, İstanbul, s. 59-61

[8] Agy.

**Bu Sistemin Geleceğimizi
Çalışmasını Hemen Durduralım,**

Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var, Daha Azına Değil!

İçinde yaşadığımız dünyanın, onun örgütlenme biçiminin - kapitalist/emperyalist- ve yol açtığı tüm caniyane sonuçları; çevrenin talan edilmesi ve üzerinde yaşayan insan olmayan hayvanların ve canlıların “hesaba” katılmadan tür kırımsal yaklaşımı, kadınların ve LGBTQ bireylerin hedef gösterilmesi ve “geleneksel” normlarla yeniden baskı altına alınması, katledilmeleri, göçmenlerin şeytanileştirilerek nefret unsuru haline dönüştürülmeleri ve sürekli göçlere sürüklenmeleri, ezilen ulusların bölgesel ve uluslararası egemenler tarafından bastırılmaları ve varlıklarının hiçe sayılmaları, sonu bitmek bilmeyen vekalet savaşları ve milyonlarca insanın ölüme terk edilmeleri, köktendinciliğin bu sisteme sözde bir alternatif olarak çıkması ama aslında ortaçağ gericiiliğinin “modern” bir vizyonu oluşu, toplumun “efendiler” ve ezilenler olarak ikiye bölünmesi ve yüz milyonlarca proleterin çok ağır koşullarda “karın tokluğuna” çalışması ve ABD başta olmak üzere faşistlerin iktidara gelmesi ve dünya çapında sağa doğru kayış oluşturduğu bu gerici atmosfer... **Tüm bunların ve daha fazlasının olmasına dair hiçbir iyi ya da rasyonel neden yoktur ve bu sistem bir daha geri dönmemesine köklerinden sökülüp atılmalıdır.**

19 Mart’tan beri **gençler ve özellikle öğrenci gençler**, İslamcı Türkçü Faşist rejimin temsil ettiği **birçok şeyi reddediyor ve kitlesel bir direniş sergiliyor**. Yüz binlerce insan bu rejimin caniliklerine, adaletsizliklerine karşı ayaklandı ve öfkeleri hala dinmiş değil. **“Hükümet istifa”** meşru sloganları altında birleşen kalabalıklar, bu rejimin hemen şimdi durdurulması gerekliliği ve zorunluluğu temelinde birleşmelidir. Böylesi

bir birlik, sadece rejimle sınırlı kalmayan bu ÷lkede ve dñnyanın herhangi bir yerinde, **bu sistemi sona erdirmeye yönelik siyasi iklimi ve koşulları güçlendirmelidir.**

şayet bazıları “bir şeylerin değişmeyeceğini” söylerlerse, onlara öğrenci gençliğin barikatlara sığmayan öfke selinin nasıl bütün meydanlara yayıldığını gösterelim. Daha dñne kadar, “bir sonraki seçimlerle” kitleleri hesap sormaya çağırınlar bugün sokaktaki öfkeli kitlelerin kararlılığı karşısında ne yapacağını şaşırmış durumdalar.

Öfkeli kitlelerin cesur ve kararlı eylemleri, bilinçli bir şekilde örgütlü güce dönüştür÷lmelidir. şayet bizler, bu sisteme ve onun teokratik faşist rejimine karşı öfkemizi, her türden baskı ve sömürünün olmadığı bir dünya için bilimsel, sistematik ve daha güçlü temelde örgütlersek, “değişmez” denilen bu karanlık, birer toz yığınınna dönebilir. **Ancak bu gerçek bir devrimle mümkündür.**

Bahsettiğimiz devrim uzak gelecekte bir devrim veya birkaç insanın güzel bir fikri değildir. Ham bir hayal de değildir. Bu devrim mümkündür, arzulanabilirdir ve ZORUNLUDUR!

şimdi bu sistemden rahatsız olan herkesin, acil bir şekilde **Bob Avakian**’ın önderi ve mimarı olduğu **Yeni Komünizme** bakmalı, öğrenmeli ve gerçek bir devrim hareketinin inşası için harekete geçmelidirler.

Dev-Kom'dan 1 Mayıs 2025 Mesajı

Sokaklara çıkın! Ciddi, örgütlü, devrimci bir gücün, İnsanlığın Kurtuluşu için DEV-KOM GÜÇLERİ'nin parçası olun,

Trump/MAGA faşizmini yenmek konusunda ciddiyiz,

Yepyeni bir sistem için mücadele etmek konusunda ciddiyiz.

Bu 1 Mayıs'ta, on milyonlarca insan faşist Trump rejiminin yasadışı, gayrimeşru ve ahlaksız hamleleriyle sarsılıp uyanırken ve binlerce insan bu suç rejimine karşı çıkmak için sokaklara dökülürken, bu güçlü mesajları iletmek üzere [İnsanlığın Kurtuluşu İçin DEV-KOM GÜÇLERİ](#)'ne katılın:

TRUMP ŞİMDİ' GİTMELİ! İNSANLIK ADINA, FAŞİST BİR AMERİKA'YI KABUL ETMEYİ REDDEDİYORUZ!

TÜM BU SİSTEM ÇÜRÜMÜŞ VE GAYRİMEŞRUDUR – İHTİYACIMIZ VAR VE TALEP EDİYORUZ: YAŞAMAK İÇİN YEPYENİ' BİR YOL, TEMELDEN FARKLI BİR SİSTEM!

Bu 1 Mayıs'ta ve takip eden günlerde, RefuseFascism.org'un (FaşizmiReddet) ve Trump/MAGA faşizmine karşı çıkan diğerlerinin çağrısını yaptığı protestolara katılacağız ve onları inşa edeceğiz... ya da yerelde bir tane yoksa, olması için çağrıda bulunacağız!

Faşizmi yenme ve onu doğuran tüm sistemden kurtulma konusunda ciddi olan cesur, disiplinli, örgütlü bir güç olarak ortaya çıkacağız. Sayımızdan daha büyük bir etkiye sahip olmak için birleşik bir şekilde birlikte hareket edeceğiz, böylece ülke çapında insanlar bunun bir parçası olmak için ilham alacak ve meydan okuyacak. **Sizleri de bu muazzam siyasi mücadeleyi yürütürken bize katılmaya ve insanlığın yaşayabileceği yepyeni bir yaşam biçimini insanların gözleri önüne sermeye çağırıyoruz.**

1 Mayıs tüm dünyada devrimci bir bayramdır. Devrimci lider ve Yeni Komünizm kitabının yazarı Bob Avakian'ın (BA) [Yeni Yıl Mesajında](#) söylediği gibi:

Dünyanın bütün bu gerçek korkunçlukları ile olduğu şekliyle devam etmesi için hiçbir iyi sebep yoktur.

Dünya Savaşının büyük ölüm ve yıkımlarının ötesinde, 1945'te bu savaşın bitmesinden bu yana temel olarak dünyanın ve özellikle de yoksul ülkelerin kapitalizm-emperyalizmin boyunduruğuna alınması (ve ABD'nin "bir numaralı" emperyalist yırtıcı olması) sebebiyle 500 milyondan fazla çocuğunaçlık ve önlenebilir hastalıklardan gereksiz yere ölmüş olmaları için hiçbir iyi sebep yoktur.

Dünyanın herhangi bir yerinde herhangi bir kişinin aç kalması, düzgün barınmaya, sağlık hizmetlerine ve diğer temel ihtiyaçlara sahip olmaması veya sürekli olarak bu ihtiyaçlarını karşılayamayacak olma korkusu altında yaşaması için hiçbir iyi sebep yoktur.

Bu sistemin temel olarak sorumlusu olduğu bitmek bilmeyen savaşlar ve hızlanmakta olan çevresel yıkım için hiçbir iyi sebep yoktur.

Baskın kültür ve düşünüş biçimlerinin katliamcı, baskıcı ilişkileri güçlendirmeye hizmet ederken bunun hiçbir pozitif alternatifinin bulunmadığı şeklindeki saçma fikri insanların kafasına sokması için hiçbir iyi sebep yoktur.

İnsan toplumunun efendiler ve köleler olarak ikiye ayrılmış olduğu, halk kitlelerinin zincirlendiği, dövüldüğü, tecavüze uğradığı, katledildiği ve bilgisizlik ve acı içine gömüldüğü bu uzun gecenin devam etmesi için hiçbir iyi sebep yoktur.

Bunların tamamı için hiçbir iyi sebep yoktur, ancak bir temel sebep vardır: dünyanın ve halk kitlelerinin hala bu kapitalizm-emperyalizm sisteminin egemenliği altında yaşamaya zorlandıkları hakikati vardır.

Bu sistem tamamen absürt -suçlu ve canavarca absürt- ve tamamen miadı dolmuştur: tarihi çoktan geçmiş halde, insanlık için herhangi pozitif bir ilerlemeye sebep olabileceği zamanın çok ötesindedir ve aksine insanlığın bütün bu delilikten, suçtan ve gereksiz acılardan kurtarılmasının önünde direkt bir engeldir. ABD’de ve diğer ülkelerde faşizmin yükselişi bu sistemin tamamen miadı dolmuş doğasının ve insanlığın tümü için yükselmekte olan bir tehlike arz ettiğinin göze batan bir işaretidir.

Bu canavarca sistemin ötesine geçmenin gittikçe daha da acil hale geldiği bir noktada bulunmaktayız: İnsanların sadece bireysel olarak yaşamlarını sürdürebilmek için mücadele etmek zorunda olduğu, herkesin diğerleri ile rekabet ve çatışma içinde olmaya itildiği ve her yerde halk kitlelerinin miadı dolmuş baskı ilişkileri tarafından zincirlendiği ve aynı zamanda insanlığın geleceğinin ve bizzat varlığının gittikçe artan bir tehdit altında kaldığı bir durumdan öteye gitmek acil önem taşımaktadır.

Şimdi bütün bunların ötesine geçmek mümkündür.

1 Mayıs 2025’de:

RefuseFascism.org ile birlikte çalışarak milyonları Faşist Trump Rejimi ŞİMDİ GİTMELİ talebiyle harekete geçirin!

İnsanlara [İHTİYACIMIZ VAR VE TALEP EDİYORUZ: YAŞAMAK İÇİN YEPYENİ BİR YOL, TEMELDEN FARKLI BİR SİSTEM](#) yazısındaki ilham verici vizyonu ulaştırın.

Bob Avakian Enstitüsü'nün *"Trump/MAGA Faşizmi: Gerçekte Neyle Karşı Karşıyayız, Neden ve Çok Geç Olmadan Onu Yenmek İçin Ne Yapılmalı?"* [broşürlerini](#) kitlesel olarak dağıtarak insanlara ihtiyaç duydukları önemli analiz ve liderliği götürün: Trump/MAGA Faşizmi: Gerçekte Neyle Karşı Karşıyayız, Neden ve Çok Geç Olmadan Onu Yenmek İçin Ne Yapılmalı.

İnsanları DEV-KOM GÜÇLERİ'ne örgütleyin. [Onlara bu devrimde yaratabilecekleri farkı hissettirin](#), örgütlü bir devrimci güç olarak toplumu etkileyin.

"İnsanlığın Kurtuluşu için DEV-KOM GÜÇLERİ'ne katılmak, bu devrim için aktif ve acil bir şekilde çalışmak – hayatlarımızı sadece kendimiz ya da dar bir çevre veya klik için değil, insanlığın kurtuluşu için tehlikeye atmak: işte bu gerçekten uğruna yaşamaya ve hayatınızı adamaya değer bir şeydir."

-Bob Avakian

Meksika Devrimci Komünist

Örgütünden: Kapitalizm Bizi Ortadan Kaldırmadan Biz Onu Ortadan Kaldıralım! İnsanlığın Kurtuluşu İçin Uluslararası Mücadeleye Katılın!

Çevirmen Notu: Bu bildiri Meksika Devrimci Kömünist Örgütü (OCR)'nün sesi Aurora Roja blogunda yazılmıştır. Revcom.us gönüllüleri tarafından İspanyolca'dan İngilizce'ye çevrilmiş, Yeni Komünizm Kolektifi tarafından da İngilizce'den Türkçe'ye çevrilmiştir.

1 Mayıs 2025 üzerine. 1 Mayıs sadece “İşçiler Günü” değildir. İnsanlığın, dünyanın her yerinde milyarlarca kardeşimizin yaşamlarını, yaratıcılıklarını, geleceklerini boğan ve söndüren ağır zincirlerden kurtulması için verilen uluslararası mücadelenin kutlandığı bir gündür. Başka bir gelecek için, ortak iyi için birlikte hareket edilen bir dünya için, insan ırkının birliği için, tüm insanların potansiyelini ve yaratıcılığını öne çıkarmak için, Dünya ismini verdiğimiz bu ortak evi ve bu evde ortaya çıkan bütün güzel ve çeşitli canlıları korumak için mücadelenin kutlandığı bir gün.

“Böyle devrimci bir toplumun zaferi kaçınılmaz değildir, ancak mümkündür. Halkın bilinçli ve kararlı mücadelesine dayanmaktadır... Bu mücadele zaten başlamıştır.”

Eğer böyle parlak ve mümkün bir gelecek çok uzak, başarılması imkansız görünüyorsa, bunun sebebi günümüzde peşimizi bırakmayan vahşet, acımasızlık ve suçlardır. Filistin halkının

İsrail ve ABD tarafından soykırıma uğratılması. Ukrayna'da ABD/NATO emperyalizmi ile Rus emperyalizminin suç teşkil eden hırsları sebebiyle Ruslar ve Ukraynalıların durmayan karşılıklı katli. ABD ve Çin emperyalizmi arasında dünya egemenliği üzerine verilen ekonomik savaş ve bu savaşın yükselerek nükleer bir dünya savaşına yol açıp gezegeni radyoaktif bir çöplüğe döndürmesi tehlikesi. Maksimum kâr peşindeki durmak bilmez kapitalist kovalamanın ilerlettiği küresel ısınma ve diğer çevresel yıkımların biz de dahil olmak üzere pek çok türün soylarını tüketme tehlikesi arz etmesi. Kapitalist-emperyalist sistemin acımasız işleyişinin Güney'den milyonları evlerindeki yıkımdan kaçarak Kuzeyin gittikçe daha da ırkçı, kadından nefret eden faşist hale gelen devletlerinin ölümcül acımasızlığıyla karşı karşıya kalmaya zorlaması. Dünyanın her yerinde aynı sistemin beslediği bu makro-suçluluğun Meksika'da neredeyse yarım milyon -yarım milyon!- cinayete, 126.000 kayıp insana ve 70.000 tanımlanmamış bedene sebep olmuş olması.

Günümüzün böyle acılarının karşısında bırakın özgürleştirici bir dünyayı, umuttan dahi bahsetmemiz nasıl mümkün olabilir? Tam da günümüzde insanlığın sadece şimdiki miadı dolmuş ve sapıtmış sistem ile çok daha iyi bir sosyalist sistem arasında seçim yapmakla kalmamasından, günümüzde halkın karşılaştığı şeyin sebebi çevresel felaket, dünya savaşı vb ne olursa olsun medeniyetin ve belki de insanlığın soyunun tükenmesi olasılığı ile gerçek, özgürleştirici bir devrim arasından seçim yapacak olmasından. Biz istesek de istemesek de bu sistemin krizlerinin, ayaklanmalarının ve felaketlerinin bizi yüzleşmeye gittikçe daha da zorladığı bu gerçek çelişki de ya bu kapitalizm-emperyalizm sistemini ortadan kaldırmamız ya da bu sistemin bizi ortadan kaldırmasıdır.

Bazıları bu hakikatten kaçmaya çalışmaktayken bu hakikat başkalarını ise mücadeleye itmektedir: Gözyaşları ve alevli bir öfkeyle sevdiklerini ve tüm diğer kayıp insanları ararken ölüm tehditleri ve otoritelerin suç ortaklığı yaptığı

numaralar ile karşılaşan annelerden “Kadın, Yaşam, Özgürlük” sloganlarıyla İran’ın gerici, köktenci rejimini temelinden sarsan kadın ve erkekler. Mor ve yeşil denizinin içerisinde patriyarkanın, kadınların erkekler tarafından baskılanmasının sonunu talep eden dünyanın her yerinden kadınlar. Río Bravo/Grande’nin öteki tarafındaki kardeşlerimizin büyümeye devam eden “Faşist Trump Rejimi Gitmeli.” talebini belirten protestoları. Güney Kore’de sıkıyönetim ilan etmeye çalışan gerici hükümeti sürgün etmeyi başaran mücadeleci kitleler.

Başkalarının daha iyi olması unuduyla hayatlarını riske atan ve hatta hayatlarını veren kahraman kadın ve erkek savaşçılara büyük bir minnet duymalıyız. Aynı zamanda temel sorunu ve çözümü de anlamalıyız. Çok fazla baskı ve kötülüğün kökünün ve kaynağının şu anki kapitalist sistem olduğunu ve çözümün de bu sistemi ortadan kaldırarak yerine içinde hepimizin yaşamak isteyeceği yeni, radikalce farklı ve çok daha iyi bir sosyalist toplumu inşa edecek bir devrim olduğunu anlamalıyız.

Kendilerini “sosyalist” olarak tanımlayan ancak sosyalist olmayan günümüz ülkelerindeki “sosyalizmden” bahsetmiyoruz. Geçmişte, kapitalizmin restorasyonundan önceki Rusya ve Çin’deki gerçek sosyalizmin büyük başarılarının en iyilerini tekrarlamaktan dahi bahsetmiyoruz, bu tecrübelerdeki ciddi hatalardan kaçınmaktan bahsediyoruz. Yeni Komünizmden, Bob Avakian’ın başka kaynakların yanı sıra neredeyse iki yüzyıldır baskı ve sömürünün olmadığı bir dünya için verilen mücadeleden çıkarılan dersleri toparlayarak ve Marx tarafından kurulan devrimci bilimde nitel bir sıçrayış gerçekleştirerek öne sürdüğü Yeni Komünizmden bahsediyoruz.

Bu, günümüzün yeni koşullarına dayanan ve her ülkenin özel koşullarına uygulanması gereken yeni komünizmdir. Kapitalist restorasyon tehlikesi ve bunu engellemek için nasıl mücadele edileceği, nasıl devrimin dünyada ilerletileceği üzerine daha derin bir anlayışı içerir. Hem ilham verici hem de gerçekçi bir biçimde karşıtlığa, tartışmaya ve kritik düşünceye sadece izin vermekle yetinmeyip onları destekleyen ve aynı zamanda da

halkın bütün sömürü, baskı, toplumsal eşitsizlik ve ayrımcılık çeşitlerine karşı mücadelesine de destek veren ve onu tam anlamıyla güçlendiren başka bir gerçek toplumun vizyonunu sunmaktadır.

Böyle bir devrimci toplumun zaferi kaçınılmaz değildir fakat mümkündür. Onların, sonra yüzlerin, binlerin ve en nihayetinde milyonların ve milyarların bilinçli ve kararlı mücadelesine bağlıdır. Bu mücadele zaten başlamıştır: ABD sokaklarında İnsanlığın Kurtuluşu İçin Dev-Kom'un hareketlerinde, İran

Komünist Partisi (Marksist-Leninist-Maoist)'nin İran'ın sokaklarında ve zindanlarında savaşı ve direnişinde, Kolombiya'da Devrimci Komünist Grubun mücadelelerinde, Meksika'da Meksika Devrimci Komünist Örgütünde ve dünyanın çeşitli yerlerindeki Yeni Komünizm destekçilerinde.

Çok daha iyi bir dünya için bu mücadele, bu ışık hala başlangıç aşamasındadır, henüz sayısal olarak pek güç kazanmamıştır, ancak şimdiki sistemin şimdi ve gelecekteki kötülüğünün üstesinden gelerek insanlık için umuda ve özgürlüğe giden yeni bir yarının yolunu açmak için gereken derin ve gerçek bilimsel temellere sahiptir.

Peki siz ne yapacaksınız? İnsanlığın geleceği veya bir geleceğin olup olmayacağı tartışma konusudur. Kendinizi kişisel hayatınızın içine kapatıp diğerlerinin başına gelen talihsizliklerin sizi ve sevdiklerinizi etkilememesini mi umacaksınız? Başka kimsenin bir şey yapmadığı bahanesinin arkasına saklanarak kendiniz hiçbir şey yapmamanızı mı savunacaksınız? Yoksa diğerlerine değer veren, çok sayıda adaletsizlikten rahatsız olan, başka bir özgürleştirici dünyanın hayalini kuran değerli insanlardan mısınız? Eğer başkalarının gereksiz yere çektiği acıları ve insanlığın geleceğini önemseyen biriyseniz lütfen bizimle iletişime geçin. Çok sayıda suça, korkunçluğa ve gereksiz acılara karşı daha iyi bir dünya için mücadelede bizimle birlik olurken yeni komünizmi öğrenin.

İnsanlığın Kurtuluşu İçin Uluslararası Mücadeleye Katılın!

Aurora Roja

Meksika Devrimci Komünist Örgütünün Sesi

Devrimci 1 Mayıs 2025, Bu sistem reforme edilemez, devrilmelidir!

Her şeyin bir veya diğer biçimde radikal bir sona doğru ilerlediği zamanlardan geçmekteyiz. Sonuna kadar nükleer silahlar kuşanmış güçler arasında nükleer savaş tehlikesi sürekli yükselmektedir- düşük ihtimal olsa da Ukrayna savaşının yakın gelecekte (geçici) durdurulabilse dahi emperyalist güçler arasında yeni, potansiyel olarak daha tehlikeli çatışmalar şimdiden ufukta görünmektedir. Trump hükümetinin dünyadaki en güçlü ülke olan ABD’de iktidara geçmesinden bu yana emperyalistler aradı çelişkiler daha da yoğunlaşmaktadır ve aynı zamanda faşist bir diktatörlüğün konsolide olma ilerleyişi ülke içinde bir tehdit oluşturmaktadır ve tüm bunların yanında dünyanın başka yerlerinde de benzer düşünen güçler devlet gücünün kollarında ilerlemektedir. Bu gelişmeler zaten küresel olarak her yere sıçrayan kadına karşı savaşı büyötmektedir ve aynı zamanda kapitalist-emperyalist sistemin küresel çevre tahribatının da insanlığın bizzat varlığını sorgulama tehlikesini arttırmaktadır.

“Normal” zamanlarda dahi bu sistem altında yaşam dünya nüfusunun büyük çoğunluğu için tam anlamıyla bir kabustur. Fakat şimdiki gibi zamanlarda bu korkunçluklar aşırı

seviyelere yükselmekle tehdit eder. Ancak açlık, sefalet ve yıkım, cinayet savaşları ve doğal kaynaklarımızın zayıflaması “hatalı politikalarımızın” ve hatta basitçe “kâr için açgözlülüğün” sonuçları değildir, aksine bu egemen üretim biçiminin içinde her alan anarşinin ve kapitalin büyüme ya da ölme dürtüsünün sonucudur.

Sarkacın en azından “küresel Kuzeyin” ülkelerinde kısmen politik “istikrarın”, “konsolide demokrasilerin” ve görece sosyal güvenliğin var olduğu, savaşın geçmişte ve uzak kıtalarda kaldığı bir geçmişe geri döneceğine ummak gerçekçi de, arzulanabilir de değildir. En nihayetinde soru şudur: İnsanlığın zaten yaşamakta olduğu ve çok daha kötüleşmekle tehdit eden bu korkunçluğun sonu mu gelecektir, yoksa berbat bir gelecek mi...?!

Almanya’da politikacılar ve ana akım kitle medyası sürekli olarak nüfusu gelecekteki savaşlara hazırlamak için çalışmaktadır: Bazen Bundeswehr’in [Alman ordusu] “dökülmüş” durumu hakkında şikayetler yapılmakta ve milyarlarca euro yeniden silahlanma için ayrılmakta, sonrasında “ülkemizi korumak” ve “özgürlüğümüzü savunmak” için askerliğe kaydolanlar bitmek bilmez kampanyalarda “rol model” gösterilmektedir ve aynı zamanda çekimser bir biçimde dahi olsa bu yüksek silahlanma ve toplumun askerileştirilmesi politikaları hakkında şüphelerini dile getirenler aşağılanmakta veya “düşmana” yakın görülmektedir. Bütün bunlar sözde sadece “savunma kabiliyetine” hizmet etmektedir, fakat gerçekte yönetenler Almanya’nın en nihayetinde savaş meydanında kendi pozisyonunu emperyalist bir büyük güç olarak dayatması gerekeceğini bilmektedirler (küresel egemenliği ele geçirmekteki önceki iki denemedeki başarısızlıklar dahi bunu değiştiremez).

Eğer halk kitleleri hâkim sistemin suçlarına direnmeyi ve bu suçlara karşı savaşmayı öğrenmezlerse asla kendilerini özgürleştiremeyeceklerdir, bu toplumsal çelişkilerin işin içine girdiği savaş cephelerinde daha da barizdir. Günümüzde

ABD'deki görev, Trump-MAGA faşizmini yönetimini konsolide edemeden mağlup etmektir. Devrimciler aynı zamanda kitlelere bütün bu kötülüklerin ve suçların köklerinin egemen kapitalist-emperyalist sistemde bulunduğunu ve bu sistemin reforme edilemeyeceğini gösterme görevine de sahiptir. Bunun aksine “yukardan aşağıya yeniden dağıtım” gibi talepler hâkim üretim biçimini konunun dışına itmekte ve bu sistemin reforme edilebileceği yönündeki illüzyonları beslemektedir.

İnsanların neyi kabul etmeye hazır ve ne için mücadele etmeye istekli oldukları temelden farklı bir dünyanın olasılığını görüp görmedikleri ile gayet ilgilidir. Karl Marx'ın zaten yazmış olduğu gibi: “İç bağlantılar bir kez anlaşıldığında, var olan koşulların daimi gerekliliğine olan bütün teorik inanç pratikteki çöküşlerinden önce parçalanır.” Bu egemen sistemin bir alternatifi olduğu, insanlığın böyle yaşamak zorunda olmadığı, bütün bu korkunçluklardan bir çıkış yolu olduğu bilimsel olarak doğrulanabilir bir gerçektir: Bob Avakian onlarca yıllık bir süreçte kendisini ilk dalga komünist devrimlerin -özellikle de 1950'lere kadar Sovyetler Birliği'nde ve 1976'da Mao'nun ölümüne kadar Çin'de sosyalizmin inşasındaki tecrübelerin- incelemesine adanmıştır. Avakian bu tecrübelerin büyük başarılarından fakat aynı zamanda zayıflıklarından ve eksikliklerinde de kararlaştırmacı önemde dersler çıkarmıştır. Günümüz dünyasında devrim yapmak için stratejiyi bu temelde geliştirmiştir. Aynı zamanda radikal derecede farklı bir toplum için yeni vizyonlar da geliştirmiştir. Kendisinin yazdığı bir anayasa tasarısı taslağı olan Constitution for the New Socialist Republic in North America [Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa, Türkçe çevirisi bulunmaktadır] komünizm yolunda bunun gibi yeni bir sosyalist toplum için somut ve ilham verici bir planı temsil etmektedir.

Melese büyük tatillerde kendi pankartlarınıza “devrim” sözcüğünü yazıp bir sonraki gün aynı eski sloganlarla sıradan “günlük uğraşlara” devam etmek değildir. Devrim halkın uğruna

şimdi ve burada organize edilmesi gereken bir şeydir! Özellikle de devrimci mücadele için olası açıkların büyümekte olduğu dönemlerde bu potansiyeli boşa harcamamak gerekir! Çünkü şu an son derece negatif bir yolda ilerleyen ve insanları gerçek bir şoka sokan gelişmeler aynı zamanda son derece pozitif bir şeyi beraberinde de getirebilir çünkü bu gelişmeler

insanların “her şeyin her zaman olduğu” halinin, her şeyin bulunmak zorunda olduğu hal olduğuna inançlarını sarsabilir. İnsanları şeylerin şu ana kadar nasıl olduğunu ve böyle kalmak zorunda olup olmadıklarını sorgulamaya daha açık hale getirebilir ve hatta gerçekten insanları sorgulamaya zorlayabilir. Bütün bunların olma ihtimali de eğer devrimci güçler halkın arasında neyin olduğuna, neden olduğuna yönelik derinde yatan gerçeklere ışık tutarlarsa ve böyle yaşamının bir alternatifinin var olduğunu gösterirlerse daha mümkün olacaktır. (Bob Avakian)

Yeni komünizm sadece neden şeylerin şu an oldukları şekilde bulunduklarını göstermekle kalmaz, aynı zamanda radikal derecede farklı bir dünyaya giden yolu da gösterir ve bu dünyanın gerçek özgürleşme anlamına gelmesi ve insanlık tarihinde tamamen yeni bir sayfanın açılmasını mümkün hale getirmesi için nasıl olması gerektiğine ışık tutar. Ancak bütün bu korkunçlukların ortasında çok daha iyi bir gelecek için var olan gerçek potansiyel kendi başına böyle bir dünya yaratmayacaktır. Dünyanın şu anki durumunu artık kabul etmeyen ve aynı zamanda farklı bir dünyanın özlemini duyan bütün insanlar yeni komünizmi ciddi olarak incelemeye ve insanlığın kurtuluşu için büyük mücadeleye bizzat katılmaya çağrılıyor! Hayatınızı adayabileceğiniz daha büyük bir amaç yoktur.

Bob Avakian'ın yeni komünizmine katılın! www.revcom.us internet sitesini ziyaret edin, bütün yaygın sosyal medya platformlarında BobAvakianOfficial'ı takip edin ve YouTube üzerinden haftalık Revolution Nothing Less [Devrim Daha Azı Değil]'i takip edin! Bizimle iletişime geçin! Berlin'de ve

başka yerlerde aktif haldeyiz. Daha çok insanın tanınmasına yardımcı olmak için yeni komünizmi tartışın. Radikal derecede farklı ve daha iyi bir dünya için büyük mücadelenin bir parçası olun!

Supporters of the Revolutionary Communist Manifesto Group (Europe)

Devrimci Manifesto Grubu (Avrupa) Taraftarları

Gazze: Çölde Cinayet ve Örtbas, 15 Silahsız Sağlık Çalışanı Öldürüldü

Editör Notu: Okumakta olduğunuz yazı 7 Nisan'da revcom.us sitesinde yayınlanmıştır. Yazının öneminden dolayı türkçe çevirisini sizlerle paylaşıyoruz.

Hangi ülke, askerleri sağlık çalışanlarını bilerek öldürecek, ambulanslar da dahil olmak üzere tüm delilleri bilinçli olarak gömecek ve ailelere beş gün boyunca haber bile vermeyecek kadar ahlaksız olabilir?

Hangi hükümet askerlerini -savaş suçunun açık videosu ortaya çıkana kadar- örtbas edecek kadar ahlaksız ve utanmaz olabilir?

Ve yalanlar ortaya çıktıktan sonra, hangi güçlü ve müttefik ülkenin başkanı bu savaş suçlarını tamamen “anladığını” ve desteklediğini ilan edecek kadar acımasız ve cani olabilir?

Okumaya devam edin.

Güney Gazze, 23 Mart, 04:20 Refah'ın Haşaşin bölgesinde birkaç Filistinli İsrail'in hava saldırısında yaralandı. Yaralıların toplanıp tedavi edilebilmesi için bir Kızılay ambulansı gönderildi.

İsrail saldırısında Refah'ta 8 Kızılay acil müdahale görevlisi öldü, 23 Mart 2025. Yas tutanlar kurtarılan cenazeleri defnedilmek üzere taşıyor. Fotoğraf: AP

Uluslararası hukuka göre, kimliği açıkça belli olan ve çatışmaya girmeyen bir sağlık görevlisine bilerek saldırmak ya da onu öldürmek savaş suçudur.

Kızılay tarafından gönderilen sağlık görevlilerinin hiçbirisi silahlı değildi. Sağlık personeli ve ambulanslarının her ikisi de açıkça işaretlenmişti. Bu ilk ambulansa bulunan Munther Abed, "Ambulansın ışıkları açıkça yanıyordu ve olay yerine giderken Kızılay logosu görülebiliyordu" dedi.

Ancak bu sağlık görevlileri hiçbir zaman yardım edemedi. Ambulansları bölgeye ulaştığında İsrail'in açtığı yaylım ateşiyle vuruldu ve ön koltuklarda oturan iki kişi anında öldü. Abed arkada oturuyordu ve hemen kendini minibüsün

zeminine attı. “Meslektaşlarımdan herhangi bir ses ya da söz duymuyordum. Duyduğum tek şey ölmeden önceki son nefesleriydi” dedi. “Bize doğrudan ve kasıtlı olarak ateş edildi.”

“Birden etrafımdaki insanların İbranice konuştuğunu duydum. Sonra kapıyı açtılar ve özel kuvvetler içeri girdi. Onları üniformalarından tanıdım” diye hatırlıyor. “Beni arabadan sürükleyerek çıkardılar ve yakındaki kuma götürdüler. Bana işkence ettiler ve dövdüler.”

Daha Fazla Ambulans ve Kurtarma Aracı Gönderildi

Ambulansıyla irtibatı kaybettikten sonra, Kızılay Derneği sonraki birkaç saat içinde sağlık görevlilerini kurtarmak için ambulanslar ve bir itfaiye aracı da dahil olmak üzere iki farklı konvoy gönderdi ve BM ve Sağlık Bakanlığı da araçlar gönderdi. Toplamda 17 kişi sevk edildi.

Sabah 7:30 itibariyle Kızılay, gönderdiği üç ekipten hiçbirinden haber alamadığını duyurdu.

Abel tüfeklerle dövülmüş, bağlanmış ve yüzüstü yere yatırılmıştı. Ancak daha sonra yaşanacak dehşetin görüntülerini yakalamayı başardı: Arkadaşları ve meslektaşları farklı gruplar halinde olay yerine vardıklarında, her biri İsrail kurşunlarıyla vurularak öldürüldü.

Abel, İsrail güçlerinin suçlarını örtbas etmeye çalıştığını gördü: “Tüm arabaları, Kızılay ve Sivil Savunma arabalarını ezdiler ve gömdüler. Her şeyi gömdüler ve üzerlerini kumla örttüler.”

İsrail Savaş Suçlarının Videosu

Son gelen gruptaki sağlık görevlilerinden biri olanları telefonuyla kaydetti.

Filistin Kızılay Derneği'nin görüntüleri İsrail'in Gazze'deki doktor cinayetlerine ilişkin açıklamalarını yalanlıyor gibi görünüyor

Konvoyları yolda ilerlerken yol kenarında bir araç görmüşler. İncelemek ve yardım etmek için kenara çekmişler. Ancak iki adam araca yaklaşırken silah sesleri duyulmuş. Telefon ekranı kararıyor ama ses beş dakika daha devam ediyor.

Videoda duyabileceğiniz son sözler, ölmek üzere olduğunu fark eden birinin duaları: "Affet beni anne... İnsanları kurtarmaya çalışıyordum."

Çekim yapan adam da dahil olmak üzere ekiplerden bir daha haber alınamadı. Yaralılara yardım için gönderilen 17 Kızılay ve Sivil Savunma ilk müdahale ekibinden Abel ve bir kişi (akıbeti bilinmiyor) hariç hepsi İsrail askerleri tarafından vurularak öldürüldü.

İsrail Dört Gün Boyunca Kimsenin Olay Yerine Yaklaşmasına İzin Vermedi

23 Mart'tan 26 Mart'a kadar geçen dört gün boyunca Kızılay, Gazze Sağlık Bakanlığı, BM ve kayıpların aileleri, meslektaşları ve arkadaşları umutsuzca akıbetlerini öğrenmeye çalıştı. Bölgede arama yapmak için defalarca talepte bulundular, ancak İsrail olay yerini mühürledi ve kimsenin incelemesine izin vermedi.

İsrail ayrıca kayıp sağlık görevlilerinin nerede olduklarına dair bilgi vermeyi de reddetti. Daha sonra cesetleri inceleyen Filistinli bir doktor, "Nerede olduklarını tam olarak biliyorlardı çünkü onları öldürdüler" dedi.

Kendinize sorun: Eğer İsrail, askeri sözcüsünün başlangıçta iddia ettiği gibi yanlış bir şey yapmadıysa, o zaman neden Kızılay'a ne olduğunu söylemeyi ya da olay yerine erişimini sağlamayı reddediyor?

Nihayet 27 ve 28 Mart tarihlerinde Kızılay personeli olay yerini kısa süreliğine ziyaret edebildi. Bir ceset çıkardılar; bu ceset kurtarma operasyonunun lideriydi. Ceset parçalara ayrılmıştı.

Ayrıca araçlarının enkazını da gördüler: Kızılay sözcüsü daha sonra şunları söyledi: “Bombalanmışlar ve üzerlerine yoğun ateş açılmış, bu da ekiplerimizin başına kötü bir şey geldiğini doğruluyor.”

Yukarıda ve aşağıda, 30 Mart 2025, Filistinliler, İsrail'in istihbarat birimi (Aman) tarafından tahrip edilen ve gömülen 17 sağlık çalışanı ve ambulansın cesetlerini çıkarıyor.

En Kötü Kabus

İsrail, Filistinli yetkililerin bölgeye tam erişimine ancak katliamdan yedi gün sonra, 30 Mart'ta izin verdi.

Kurtarma ekiplerinin bulduğu şey en kötü kâbuslarıydı: 14 sağlık görevlisi ve sivil savunma çalışanının hepsi ölmüştü. Yol kenarındaki bir toplu mezara gömülmüşlerdi. 1 Hepsi de vurulmuştu; çoğu çok yakın mesafeden defalarca, bazıları ise başlarının arkasından infaz tarzında vurulmuştu. Birinin elleri arkadan bağlanmıştı. Bir başka ilk müdahale görevlisinin kafası kesilmişti. BM, İsrail ordusunun onları "teker teker" vurduğu sonucuna vardı.

Hepsi de kendilerine özgü BM ve Kızılay üniformalarıyla gömülmüştü.

Ambulansları, kurtarma ve sivil savunma araçları bir araya toplanmış, buldozerler tarafından ezilmiş, ardından cesetlerin yanına atılmış ve üzerleri kumla örtülmüştü.

BM'nin Gazze'deki baş insani yardım yetkilisi "Hayat kurtarmak için buradaydılar," dedi. "Bunun yerine kendilerini toplu bir mezarda buldular."

İsrail'in Yüzsüz Yalanları ve Örtbasları

Bu katliam haberi ilk ortaya çıktığında İsrail ordusu yanlış bir şey yapmadıklarında ısrar etti. Kurbanlardan dokuzunun Hamas ve İslami Cihad savaşçıları olduğunu ve bunun Hamas'ın "bir kez daha tıbbi tesisleri ve ekipmanları kendi faaliyetleri için kullandığı" bir başka vaka olduğunu iddia ettiler.

Ancak İsrail hiçbir kanıt sunmadı ve sağlık görevlilerinin hiçbiri silahlı değildi ya da tıbbi kurtarma ve yardım dışında herhangi bir işle uğraşmamışlardı. Eğer kurbanlar gerçekten Hamas ajanlarıysa, neden onları toplu bir mezara gömerek cinayetlerini örtbas etmeye çalıştılar?

Ardından İsrail, güçlerinin ambulanslara "rastgele saldırmadığını"; "şüpheli bir şekilde ilerlerken tespit edildiklerini", karanlıkta "farları ya da acil durum sinyalleri olmadan" yaklaştıklarını ve vurulmalarını gerektirenin de bu olduğunu açıkladı. 2

Başka bir deyişle, bu sözde bir "haklı cinayet" vakasıydı.

İsrail'in "My Lai" Katliamı

Bu [telefon videosu](#), İsrail'in infaz ettiği ve ardından toplu mezara gömdüğü sağlık görevlilerinden birinin cebinde bulundu. Ve 4 Nisan'da *New York Times* tarafından yayınlandı.

Ambulansların açıkça işaretlenmiş olduğunu gösteriyordu. Acil durum ışıkları yanıyordu. Şüpheli bir şekilde araç kullanmıyorlardı, meslektaşlarını arıyorlardı ve onları bulduklarında kenara çekiyorlardı.

En az ikisi üniformalı olan kurtarma görevlileri bir itfaiye

aracından ve Kızılay amblemlı bir ambulandan çıkarken ve yan yatmış ambulanfa yaklaşırken grlyr. Bunlar açıkça ayırt edilebilen üniformalar giyen sağlık grevlileriydi, silahlı savaşçılar değil.

Tüm bunlar Munther Abed'in tanık olduklarını doğruluyordu: bunlar açıkça askeri faaliyette bulunmayan tıbbi araçlar ve personeldi.

İsrail ordusu bunu başından beri biliyordu: araçları gördüler, personeli gördüler. Bir gruba ateş açıp sonra "hatalarını" fark etmediler. 0 sabah en az üç ayrı olayda açıkça teşhis edilebilen sağlık ve kurtarma görevlilerine ateş açtılar ve ardından onları üniformaları zerlerindeyken yakın mesafeden infaz ettiler. Sonra da lleri ve araçlarını toplu bir mezara gömerek suçlarını – kelimenin tam anlamıyla – rtbas etmeye çalıştılar.

Bu bir savaş suçunun ders kitaplarındaki tanımıdır.

Bu Video Neyi Gösteriyor

George Floyd'un polis tarafından öldürülmesi ve Rodney King'in dövülmesine ilişkin videolar, ABD'deki polislerin Siyahlara RUTİN olarak neler yaptıklarını, suçlarını örtbas etmek ve meşrulaştırmak için rutin olarak söyledikleri yalanları ve en temelde Siyahları ve diğer ezilen halkları terörize etmenin ve bastırmanın bu sistem altında onların işi olduğunu tüm dünyaya gösterdi.

Filistinli bir sağlık görevlisinin çektiği bu video, İsrail'in yalanlarını ve Gazze'de her zaman kasıtlı olarak yaptıklarını gözler önüne seriyor. Birincisi, Gazze'nin sağlık çalışanlarını ve sağlık altyapısını hedef alıyor. İkincisi, masum sivilleri terörize ediyor ve katlediyor. Üçüncüsü de, Filistin halkına karşı işlediği toplu katliam ve sistematik soykırımı meşrulaştırmak için, gerçekleştirdiği her saldırının Hamas'a yönelik olduğu bahanesini kullanıyor. 3

Ancak İsrail askeri sözcüsü bir konuda haklıydı: İsrail güçleri bu ambulanslara “rastgele ateş açmadı”. Bu tür savaş suçlarını sistematiik olarak işliyorlar.

Bu Katliam ve Trump’ın Desteği ABD ve İsrail Hakkında Ne Gösteriyor

Katliam videosunun yayınlanmasından bir gün sonra İsrail ordusu hikayesini “bir nevi” değiştirdi. Artık “sahadaki güçlerden” gelen ilk açıklamanın “hatalı” olduğunu [söylüyor](#). Nasıl olduğunu henüz açıklamadı. Ve katledilen 15 sağlık ve kurtarma personelinden altısının Hamas ajanı olduğu konusunda -kanıt olmaksızın- ısrar etmeye devam ediyor.

Bu arada Trump da devreye girerek sadece genel olarak İsrail’i değil, özellikle bu katliamı tamamen destekledi! [Trump’ın Ulusal Güvenlik Konseyi sözcüsü](#) 6 Nisan Pazar günü yaptığı açıklamada “Hamas, ambulansları ve daha geniş anlamda canlı kalkanları terörizm için kullanıyor” dedi. “Başkan Trump bu taktiğin İsrail için yarattığı imkânsız durumun farkındadır ve Hamas’ı tamamen sorumlu tutmaktadır.”

Bu ahlaksız katliam, İsrail devletinin ve İsrail’in desteği olmadan böylesi tarıfsız suçları işleyemeyeceği ve işleyemeyeceği ABD’nin gayrimeşruluğunu ve ahlaksız suçluluğunu ortaya çıkarmıştır.

Bu katliam aynı zamanda -ve Trump’ın bu katliamı desteklemesi de- bu dehşeti tırmandıran Trump/MAGA faşist rejiminin yarattığı büyük tehlikenin altını çizmektedir. Bu durumda, Bob Avakian’ın sosyal medya mesajı [Revolution #114](#)’teki bu gerçeğin ve mesajın tamamının (“ Trump/MAGA faşizmini yenmek: Gelecekteki bazı seçimlere bakmak... ya da şimdi bu güçlü birleştirci talep etrafında milyonları harekete geçirmek için çalışmak: Trump faşist rejimi gitmeli!”)- geniş çapta yayılmalı, anlaşılmalı ve harekete geçilmelidir:

Trump faşizmi, temel hakları açıkça ve saldırgan bir

şekilde ortadan kaldıran ve kendi dikte ettiğinden başka hukukun üstünlüğü ve hukuk süreci olmadığını ve uluslararası hukuka bağlılık iddiası ya da daha az güçlü halkların ve ülkelerin egemenliği ve hatta var olma hakkı konusunda endişe duymaksızın, uluslararası arenada hüküm sürmesi gerekenin ham yıkıcı güç olduğunu açıkça ilan eden bir rejimdir.

Boykot !

Boykot gerek hareketimiz gerekse de tarihsel olarak devrimciler açısından ağırlıklı olarak seçim tartışmalarına ilişkin bir siyasi tavrı ifade etmekteydi. Bunun yanı sıra tarihsel olarak Güney Afrika'daki apartheid sistemine ve işgalci İsrail siyonizmine karşı mücadelenin de önemli bir mevzisi olageldi. Daha önce Gezi İsyanı sürecinde eylemcilere kapılarını açmayan çeşitli firmalara yönelik boykot çağrıları olsa da bugün içerisinde bulunduğumuz siyasi kutuplaşma içerisindeki boykot çağrıları niteliksel olarak farklı bir boyut kazanıyor.

Öğrenci gençliğin akademik boykot ve daha sonrasında tüketim boykotu olarak başlattığı eylem çağrısı rejim karşıtı halk kitlelerinde geniş bir çağrı buldu ve CHP'yi de el yükseltmek zorunda bıraktı. Sonuç olarak 2 Nisan Türkiye çapında genel bir tüketim boykotuyla sonuçlanırken sosyal medya üzerinden rejim ile palazlanan veya iş tutan sermaye grupları geniş bir şekilde teşhir edildi. Boykot pratiği bu özgülde iki noktada ele alınabilir.

1.) İlk noktayı ekonomik boyut olarak ele almak mümkün. Türkiye bir Küresel Kuzey ülkesi değil ve ucuz emeğe ve sömrüye dayanan ihracat ülke ekonomisi açısından belirleyici bir kalem fakat tüketim yine de ülke ekonomisinin önemli bir kalemi. Örneğin GSYH'nin %60'ını hanehalkı oluşturuyor. Uzun bir süredir Türkiye açısından kapitalist büyümede tüketim önemsiz sayılamayacak önemde. Dolayısıyla rejim açısından uzun süreli tüketim boykotları hem uzun vadeli enflasyon politikasını negatif etkileyeceği hem de rejimin klientalist ekonomik örgütlenme sonucu palazladığı ve büyüttüğü burjuvazinin hem iç hem de dış pazarda rekabet gücünü negatif etkileyeceği için müdahale gerekiyor.

İşin bu boyutu önemli olsa bile rejimin ekonomik zor karşısında düşeceği veya temsil ettiği burjuvazinin bütünüyle yalpalayacağı mekanik ve indirgemeci bir bakış açısı. Nitekim bu okuma hem faşizmin sosyal tabanını yok sayıyor hem de rejimin ekonomi politik açıdan içerisinde bulunduğu zorunlulukları görmüyor. Buna verilebilecek bir örnek rejimin altyapı inşaatlarında anlaştığı büyük firmaların karlarını dövize endeksleyerek korumaya almış olması. Bu ekonomik pratik rejim açısından uzun vadede ağır vergi politikaları, orta sınıflarda hoşnutsuzluk ve enflasyon yaratsa da temsil ettiği ve palazladığı burjuvaziyle arasındaki bir zorunluluk ilişkisi.

2.) Buradaki en önemli nokta ise ikinci nokta. Yani boykot çağrıları ve pratiğinin aslında mevcut siyasi kutuplaşma içerisinde aldığı durum ve bunun oluşturduğu zemindir. Şayet boykot hareketi büyür ve hükümet istifa meşru sloganı ile birleşerek rejimin hukuksuzluklarına ve anti-demokratik uygulamalarına karşı bir araya gelebilir ve öfkeli halk kitleleri bu mücadeleyi kararlı bir şekilde sürdürebilirse bu rejime geri adım attırabilir ve hatta rejimin düşmesi için başka çelişkileri de açığa çıkarabilir. Böylesi bir atmosfer devrimci fikirlerin yayılması ve tartışılması için elverişli bir zemin hazırlayabilir.

Boykot çağrıları meşrudur ve desteklenmelidirler ancak bu yapılırken rejimin ve temsil ettiği bütün her şeyin bütünlüklü teşhiri ve bu rejimi var eden sistemin açıklanabilmesi ve mücadelenin çok katmanlı bir şekilde ele alınabilmesi kritik önemdedir. Şayet boykot bütün bu siyasi zemin olmaksızın ele alınırsa büyük ihtimalle mücadele tarihinin pozitif bir dipnotu olarak kalacaktır.

5 Nisan Protestoları: Çok Pozitif Bir Gün ve Önemli Bir Başlangıç

1400'den fazla şehirde insanlar Trump'ın faşist rejimine karşı "Çekin Ellerinizi" sloganıyla yürüdüler. Bir gün öncesinde 500.000'den fazla kişi yürüyüşlere geleceklerini belirttiler, Cumartesi günü de ülkenin her tarafından yüzbinler sokaklara aktı. Buradaki gücün potansiyeli hissedilebilirdi. Trump'ın seçimi kazanmasını takip eden ilk günden beri Bob Avakian bir ülke içerisindeki "iki ülkeden" bahsetmişti. Kendisi bunu "Amerika sözde 'Birleşik' Devletleri'nin kölelik ve soykırıma bağlı temelinden doğan başlangıcından beri var olan, ülkenin tarihi boyunca 1860'larda İç Savaş ile de, 1960'larda ve takip eden yıllarda gerçekleştirilen değişimlerle de çözölememiş temel bir ayrımın uzantısı" olarak nitelendirmiştir.

Aylardır bu ölkelerden biri olan Trump ve onun rejiminin başında yer alan faşist, Nazi selamcısı çekirdek kuvvet kendi faşist programları ile yollarında duran her şeyi ezip geçmekte, büyük ölçüde meydan okunmayan bir gücü elinde tutmaktaydı. Dün, Trump'ın faşist rejiminin yaptığı bir veya diğer şey veya şeylerden dehşete kapılmış diğer ölkeyi oluşturan "iyi insanlar" dışarı çıkmaya başladı.

Bu hafta bu topluluğun genişliğini, ruhunu ve düşünce kapsamını ortaya koyan görsellere vurgu yapmak istiyoruz. Gelecek haftalarda daha da fazlasını söyleyeceğiz, ancak bugün üç şeyi vurgulamak istiyoruz:

Birincisi, pek çok farklı perspektiften gelen ancak bu faşizmi yenmek için birlik olmuş halkın Nisan ayının sonraki günlerinde Faşizmi Reddet (RefuseFascism) tarafından Trump Faşist Rejimi Gitmeli! sloganının arkasında düzenlenen örgütlenme konferanslarına katılmaları çok önemlidir. Öfke ve umut güçlü duygulardır. Ancak örgütlü olmadan veya saptırılarak hiçbir yere varamazlar; fakat örgütlü olunca dağları yerlerinden oynatırlar. Konferanslara çağrılar ve RefuseFascism.org'un "Vicdana ve Harekete Geçmeye Çağrı"sının oldukça fazla insana ulaşması gereklidir.

İkincisi, örgütlenme çok önemlidir ancak tek başına yeterli değildir. İnsanların neye karşı savaştıklarını ve ne için savaşabileceklerini bilmeleri çok önemlidir. Burada da Bob Avakian Enstitüsü tarafından yayınlanan, Bob Avakian'ın yakın zamanda yayınladığı "TRUMP/MAGA FAŞİZMİ: Gerçekten Ne ile Karşı Karşıyayız, Çok Geç Olmadan Onu Yenmek İçin Ne Yapmalıyız ve Neden Yapmalıyız sosyal medya mesajına dayanan broşürün eşi benzeri yoktur.

Üçüncüsü: Şimdi şiddet içermeyen direniş ve protesto hareketlerini arttırma zamanıdır! Trump/MAGA faşizmini teşhir etmek, **Trump Faşist Rejimi Gitmeli!** ve **İnsanlık Adına Faşist Bir Amerika'yı Reddediyoruz!** talep ve sloganlarını taşımak için cesur ve yaratıcı yollar bulun. Meydan okumayı, diğerlerine ilham olmayı ve onları örgütlemeyi amaçlayın.

Derin bir nefes alın, fotoğraflara bakın ve... **Haydi Başlayalım!**

Yazının orijinali için linki tıklayınız.

Trump/MAGA Faşist Rejiminin Gümrük Vergileri Üzerine 4 Nokta

Editörün notu: Trump rejiminin yeni gümrük vergisi politikası Türkiye’de dahil olmak üzere dünyanın bütün ülkelerinde başta finans piyasası olmak üzere pek çok alanda hızlı etkiler göstermiştir. Bu gümrük vergilerinin gerçek niteliğinin ne olduğu bunun nasıl bir bilinçli politikanın parçası olduğunu anlamak için revcom.us sitesinde yayınlanan bu yazının çevirisini okurlarımıza sunuyoruz. Yazının orijinali için [tıklayınız](#).

Geçtiğimiz hafta Trump, ekonomi politikasında büyük bir değişikliği ifade edecek şekilde ABD’nin ithal ettiği *bütün* ürünlere %10 olarak uygulanacak yeni bir kapsayıcı gümrük vergisini yürürlüğe koydu. Otomotiv, yarı iletkenler ve farmasötikler gibi belirli ürünlerde ise daha da yüksek, %25 gibi bir gümrük vergisini yürürlüğe koydu. Bu hamle küresel ekonomide hemen bir şoka sebep oldu ve dünyanın her yerinde borsalar hızlı bir düşüşe geçti.

Tarife ya da gümrük vergisi, diğer ülkelerden ABD’ye giriş yapan ürünlere konan bir vergidir. Bu, genel olarak fiyatların artmasına sebep olacak bir kapitalist rekabet aracıdır. Yaptığı bildiride Trump açıkça Çin, Vietnam, Japonya ve Avrupa Birliği gibi önde gelen ticaret ortaklarına daha yüksek ithalat vergileri koyma hedefini belirtmiştir. Bu ABD politikasında *büyük* bir değişikliktir. Bunun burada ve dünyanın başka yerlerinde etkilerinin ne olacağı hala

belirsizdir. Neler olduğunu, şimdilik neler söyleyebileceğimizi ve insanlığın çıkarlarının ne olduğunu anlamak için dört önemli nokta aşağıdadır.

1) Bu gümrük vergileri, Bob Avakian'ın geçtiğimiz hafta belirttiği Trumpçı-faşist “uluslararası sahaya, daha güçsüz halk ve ülkelerin bağımsızlık ya da var olma hakkı için endişe ya da uluslararası hukuka uyumluluk adına sakınıyormuş gibi görünmeye çalışmak dahi olmaksızın ham yıkıcı güç hakim olmalıdır” prensibinin bir ifadesidir. (@BobAvakianOfficial sosyal medya mesajı REVOLUTION 114: Trump/MAGA faşizmini yenmek: Gelecek seçimlere bakmak ya da şimdi milyonları bu birleştirici talep etrafında toplamak için çalışmak: Trump faşist rejimi **defedilmelidir!**)

Bu gümrük vergileri anlamsız ya da salakça hatalar değildir, bütün dünyayı ekonomik, politik ve askeri olarak ABD'nin lehine radikalce yeniden organize etmeyi amaçlayan bir bakış açısı ve stratejinin bir parçasıdır.

Bütün bu strateji son derece patlayıcıdır. Bazı yorumcular bundan “savaş açmak gibi” bir hareket olarak bahsetmektedir.

2) Trump, diğer ülkelerin ABD'yi “kullandıkları” *yalanını* söylemektedir. ABD, onlarca yıldır Çin, Vietnam, Kamboçya, Bangladeş gibi ülkeleri *kullanarak* dünyadaki bir

numaralı baskıcı ve sömürücü olmuştur. 150 milyon çocuk da dahil olmak üzere milyonlarca insan, Apple, Nike, Walmart, H&M gibi ABD şirketleri için ucuz ürünler üretirken hayatlarını ter gibi akıtmaktadır. Bu durum ABD’de fiyatları düşük tutarken aynı zamanda ABD’deki milyarderlerin ceplerini süper kârla doldurmaktadır.

Bu gümrük vergilerine karşı çıkarken pek çok insan bunun Amerikan halkına ne kadar zararlı olacağına odaklanmaktadır. Evet, bu vergiler şimdiden bu ülkede zar zor geçinen pek çok insana gerçek zararlar verecektir. Ancak çok daha büyük zarar Amerika’nın son 70 yıldır yağmaladığı ve sömürdüğü, vampirler gibi kaynaklarını ve insanlarını emdiği Vietnam, Bangladeş, Nijerya, Guatemala ve daha nicelerine verilecektir. Bu gümrük vergileri o parazitik ilişkiyi yoğunlaştırmak için bir araçtır.

3) Bu değişikliğin bu ülkede halka yaşatacağı zorluklar kendi başlarına rejimin çöküşüne sebep olmayacaktır. Bu vergilerin bu ülkedeki halklar üzerinde sahip olacağı ekonomik etki insanları sokağa döken şeyin parçası olabilir ve belki Trump

seçmenlerinin dış çeperindeki bazı kişileri vazgeçirebilir ancak kendi başlarına Trump'ın toplumsal tabanını faşizmden koparmayacaktır. Önce Amerika Gelir Şovenizmi, göçmen karşıtı histeri, beyaz üstünlenmeciliği, kadınların ve LGBT bireylerin günah nesnesi ilan edilmesi hatta ve hatta ekonomik zorluklar tarafından *güçlendirilebilir* bile.

Revolution 114 sosyal medya mesajında milyonlarca faşist hakkında Bob Avakian şunları söylemiştir:

“...onları hareketlendiren şey sadece ekonomik pozisyonları değil, aynı zamanda *toplumsal* pozisyonlarıdır da. MAGA faşistleri için ekonomik durumlarının dahi ötesinde güçlü ve sapkın bir motive edici faktör de beyaz ve erkek üstünlenmeciliği, LGBT bireyler ve göçmenlere karşı nefret (Trump'ın iğrenç, ırkçı terimleriyle özellikle de “bok çukuru ülkelerden” göçmenler) konusundaki inatçılıklarıdır. Bu faşistler “Amerika'yı Yeniden Yüce Kıl” [Make America Great Again] derken bunlardan bahsetmektedir. Bütün bunlar da ulu orta yalanlar, bilim karşıtı delilik ve kafayı sıyırmış komplo teorileri ile savunmasız grupların nefret ve zulüm hedefleri haline getirilmesi, göçmenlerin “tehlikeli suçlular”, trans bireylerin sapık istismarcılar olarak lanse edilmesi ile birlikte gelmekte ve bunlardan güç almaktadır.”

Gittikçe daha acil olarak bu faşist rejimin doğasını ifşa edecek ve kitlesele protesto yoluyla beraber harekete geçerek **Trump Faşist Rejimi Gitmeli** talebini en yüksekten duyuracak bir güce ihtiyaç vardır. Bu güç toplumun her köşesinde hareket ederek Trump'ın kendi faşist hakimiyetini yönetmesini ve yürürlüğe koymasını engelleyecek bir siyasi kriz yaratmalıdır. Bu gümrük vergilerinin sebep olabileceği yoğunlaşmış kıvılcım ve radikal hareket ile birleştiğinde bu faşizmi yenmek için çok geç olmadan hareket edersek gerçek bir kazanma şansı olacaktır.

4) Gücü elinde tutan emperyalistler “serbest ticaret” ya da aşırı vergi politikasından hangisini uygularsa uygulasin,

bunların ikisi de *acımasız bir uluslararası sömürü sisteminin, her geçen gün milyarlarca insanın ruhlarını ve hayatlarını ezip tüketen bir sistemin türleridir*. Bob Avakian sömürü üzerine olan serisinde [**SÖMÜRÜ: NEDİR, NASIL SON VERİLİR ve BÜTÜN SÖMÜRÜ VE BASKIYA SON VERMEK**], kapitalist-emperyalist sistemin neden bunu yapmak zorunda olduğunu ve nasıl sosyalist sistemin sömürü ve insanlar arasındaki *bütün antagonistik ayrımların ötesine geçme sürecini* başlatabileceğini gözler önüne sermektedir.

Yeniden Bob Avakian'ın sözleriyle bu tarz radikal şoklar:

insanların “şeylerin her zaman olduğu şeklinin” olabilecekleri tek şekil olduğu yönündeki inançlarını sarsabilir. İnsanları şeylerin nasıl olduğunu ve öyle kalmalarının bir zorunluluk olup olmadığını sorgulamaya daha açık hale getirebilir ve hatta gerçek bir biçimde sorgulamayı zorunlu kılabilir. Bütün bunlar devrimci güçler halkın içinde olanlar ve bunların neden olduğu üzerine daha derin gerçeklere ışık tutarak böyle yaşamaya bir alternatifin olduğunu açığa çıkarırlarsa daha olası hale gelecektir.

Sandık Kısılcacında Toplumsal Muhalefet ve CHP'nin Asla Yapamayacakları

19 Mart'ta, Ekrem İmamoğlu ve ekibine yönelik çekilen operasyon sonrasında toplumun bütün kesimlerinden rejimin her türden demokratik hakka yönelik faşist saldırılarına karşı büyük ve öfkeli bir başkaldırı dalgası yükselmmişti. İnsanların bir çok şehirde güçlü kalabalıklarla, üniversitelerde, sokaklarda ve meydanlarda bu rejime ve onun temsil ettiği her

şeye yönelik başkaldırısı, operasyonun yapıldığı CHP'nin de beklemediği bir durumdu. Ortaya çıkan yeni gelişmeler karşısında CHP bazı "ezber bozan" denemeler yapmış olsa bile, esas ve temel olarak klasik düzen partisi rolünü oynamaya devam etti.

CHP'den Asla Olmayacağı Şeyi Beklemek Ölümcüldür

Faşizm, burjuvazinin aleni bir diktatörlüğüdür ve kendisini hiç bir yasa ile sınırlamaz. Ya mevcut yasaları hiçe sayar ya da kendi işleyişi biçiminde yorumlar ve değiştirir. Faşist iktidarlar burjuvazinin liberal kanadı da dahil olmak üzere, toplumun bütününe yönelik aleni bir baskı uygular. Burjuvazinin diğer güçlerini ekarte etmek ya da kendisine eklemlemek için tüm baskıcı aygıtları harekete geçirir.

Ekrem İmamoğlu'na yönelik operasyon bu ülkede uzun zamandır parçalanmış olan hakim sınıfların çelişkilerini güçlü bir şekilde yüzeye çıkarmış oldu. **Denilebilir ki, Türk hakim sınıfları 1960 darbesinden sonra hiç bu denli birbirlerine düşmemişlerdi. Lakin mevcut durum 1960'ların da ötesindedir.** İslamcılar 1960'lı yıllara nazaran çok güçlüdür ve devletin rejimini değiştirmişlerdir. İkincisi ise halk kitleleri hiç olmadığı kadar bu kutuplaşmanın parçası olmuş ve **halkın çoğunluğu** rejimin temsil ettiği birçok şeyden nefret etmektedir.

TC'nin kurucu partisi olan CHP, mevcut kutuplaşmada "AKP karşıtı" cephenin lokomotif gücü olmaya devam etmekte. Bu sistemin işleyişine dair nasıl bir yol izlenilmesine yönelik

(rejim) AKP'yle keskin çelişkiler yaşamakta. Beri yandan ise AKP'den rahatsız olan kitlelerin önemli bir kısmını kendi bünyesinde şu ya da bu oranda entegre edebilmiş durumda ve bu "entegrason" da bazı çelişkileri barındırmaktadır. CHP, özellikle büyük şehirlerde, nispeten sol eğilimlileri, sosyal demokratik güçleri, radikal seklerleri, Kürtleri ve Alevileri, sistem içerisine "soldan" ierebilmiştir. Bu içerme durumu ise, bu güçleri sürekli olarak CHP'yi baskılamaya ve yeni "normlar" izmeye zorlamıştır. CHP, faşizmin dünya çapında zemin kazandığı koşullarda, "sosyal tabanı" olarak ifade ettiği glerin normlarını bir yanıyla kabul etmekte bir yanıyla ise sınırlayıp, bastırmaktadır. CHP kitlelerin temel ihtiyaçlarını cevaplayamaz çünkü bir sistem partisidir. **şayet CHP, temel kitlelerin ihtiyacını karşılayan bir eğilim sergileyecek olursa, kendisini var eden "kurucu kodlar" tehlikeye girer ve böylece ya sistem çatırdamaya başlar ya da CHP sistem dışı kalır.** CHP bu sistemin sözde "sol"dan savunucusudur ve burjuva diktatörlüğünün hem kurucu partisi hem de yılmaz bir savunucusudur -en az AKP kadar.

Fakat CHP bir AKP değildir. Ama kötünün iyisi de değildir. CHP iktidarda olmadığı için, halkın yükselen öfkesini kendi rejimini tesis etmeye yönelik kullanmak istemektedir. O yüzden, geniş halk kitlelerinin bazı taleplerini ne çıkarmaya ve bazı ölçülerde sınırları esnetmeye devam edebilir. Bunu yapmazsa, AKP'yle içerisinde olduğu derin parçalanmadan kaybederek çıkacaktır.

Tekrar etmek gerekirse CHP bir düzen partisidir. Demokratik hak, hukukun üstünlüğü ve "hukuk devleti" kavramlarını, baskıcı ve sömürücü olan bu sistemin "daha iyi" işleyebilmesi için istemektedir. Ve "demokratik haklar", "hukukun üstünlüğü" sürekli olarak bu sistem tarafından sınırlandırılır ve yeniden şekillendirilir.

CHP Her Daim Sandığı Gösterecek

İnsanların on binler ve yüz binlerce sokağa inip, "hükümet

istifa" diye öfkelerini yükselttiği şu günlerde CHP'nin "erken seçim" diye bağırması, sürekli olarak seçimlere işaret etmesi, CHP'nin klasik bir sistem partisi olmasından ötürüdür. Üniversiteleri, sokakları ve meydanları dolduran kitle ise, hemen şu anda AKP'nin temsil ettiği bir çok şeyden kurtulmak istemekte. "Bir sonraki seçim" yerine, bu teokratik faşist rejimden hemen kurtulmak istiyor.

CHP halk kitlelerinin temel talebi olan bu rejimin hemen durdurulması talebine "topu göğsünde yumuşatarak" cevap vermeye devam ediyor. CHP insanların, rejim için hem sembolik hem de korkulu rüyası olan Taksim'e yürüme istekleri yerine, Saraçhane'de toplayarak, gaz alıyor. Bir yandan insanların evlerinden çıkmasını, eylem yapmasını ve kendi "muhalafetinin" parçası olmasını istiyor diğer yandan ise "eylem içeriğini" klasik burjuva partisi olarak mitinglerle, şölenlerle sınırlamak istiyor. **Çünkü CHP öfkeli kalabalıkların sokağı nasıl hakarete geçirebileceği belirsizliğinden çok korkuyor. Toplumsal muhalafete dönüşen sokağın, kendi "siyasal muhalafetini" aşmasından çok korkuyor.** CHP, AKP'ye gücünü gösterebilmek ve rejimin saldırılarına göğüs gerebilmek için sokağın öfkelerini kullanmak istiyor, ama bu öfkenin kendisini de var eden sistemi yıkma potansiyelinden korktuğu için ilk andan itibaren önleyici sınırlar çekiyor ve çekmeye devam ediyor.

Bu tabloya ek olarak eylemlerin ilk günlerinde Mansur Yavaş gibi faşistlerin ön plana çıkması, sol/sosyalist güçlerin polis terörüne terk edilmesi, şovenist gençlerin sayılarının azlığına rağmen artan oranda sahayı domine etmeleri, ardından Ümit Özdağ'ın cezaevinde CHP tarafından ziyareti, CHP'nin sahayı zehirli Türk şovenizmiyle sınırlaması durumu da eylemlerin etki gücünü kıran ve sandığa doğru çeken bir kuvvet yaratmıştır.

Sandık İllüzyonu ve Gerçek Kurtuluş

CHP, kapitalist sistemin normal zamanlardaki işleyişinde, “gücün aktarımı” için önemli bir süreç olan seçimleri işaret etmeye devam ediyor ve halk kitlelerini bir illüzyona sürüklüyor. Halbuki ne içinden geçilen zamanlar “normaldir” ne de AKP “demokratik normları” esas alarak harekete geçebilir. Seçimlerin burjuva manada hiçbir “esprisi” kalmamıştır demiyoruz. Ama esas itibarıyla bu rejimi ve onun temsil ettiği birçok canılığı durdurabilecek olan, sürekliliği sağlanmış, bilinçli, öfkeli ve örgütlü bir halk muhalefetidir. Böylesi bir muhalefet sadece bir “hükümet değişikliği” ile sınırlı kalmayacak, aynı zamanda, mevcut rejimin temsil ettiği ve bu sisteme içkin olan birçok baskı ve sömürü formunu söküp atabilir ya da atmaya yönelik güçlü bir potansiyel oluşturabilir.

Açıkça belirtmek gerekir ki CHP’nin çağrısı sonrasında, İmamoğlu’nun cumhurbaşkanlığı ön seçimi için yapılan oylama da 15 milyon oyun olması, bir yönüyle aldatıcı ama bir yönüyle kritiktir. Aldatıcı yanı, bu rejimin acil durdurulması talebini, “sandık” yoluyla zincirlemekte ve insanların öfkelerini heba etmektedir. Kritik yanı ise insanların hiçbir zorunluluğu olmamasına rağmen sandığa gitmesi ve İmamoğlu’na karşı yapılan kumpasa karşı olması, salt bir İmamaoğlu sevgisiyle açıklanamaz. Bizzat oy verenlerin hatırı sayılır bir kısmı, İmamoğlu ile “bütünleşmekten” ziyade rejimin temel demokratik haklara saldırmasına yönelik bir tepkidir. Ve şimdilerde CHP bu tepkiyi “erken seçim” için 30 milyon imza ile örgütlemek için harekete geçmiştir.

30 milyon insanın erken seçim talebi önemsiz değil fakat devletin tüm baskı aygıtlarını (ordu, polis, mahkemeler), meclisin çoğunluğunu ve Cumhurbaşkanlığını elinde tutan AKP açısından çok da zorlayıcı değil. Rejim dünyadaki faşist yükselişi ve emperyalistler arasındaki bölünmüşlüğü de bir fırsata dönüştürerek, kendi toplumsal tabanına daha fazla sarılacak, Kürt kitleleri bu sürecin dışında tutmak için “yeni İmralı görüşmeleri” kozunu kullanmaya çalışacak ve kimi

kararsız kesimleri de kendi yanına çekmeye yönelecektir.

Özetle, rejimi ve temsil ettiği şeyleri bir daha geri dönmemesine söküp atmak ancak kararlı, öfkeli ve bilinçli bir halk hareketiyle mümkün olabilir. Şayet milyonlar sokağa inerse ve hayatı felç ederse, rejimin büyük sermaye grupları boykot yoluyla destabilize edilirse, rejim uzun süre direnç gösteremez ve yükselen toplumsal muhalefete karşı geri adım atabilir. Öfkeli kalabalıkların ortaya çıkardığı, “**hükümet istifa**” ve “**boykot et**” talepleri etrafında toplanmalı on binler ve yüz binleri bu temelde harekete geçirmeli ve böylece rejimin anti demokratik tüm uygulamaları bertaraf edilmelidir. Rejimin sistem ile olan bağları ve bu sistemin “en iyi” halinin de baskıcı ve sömürücü doğası daha fazla teşhir edilmelidir. Böylesi bir siyasi atmosfer, başka bir dünyanın gerekliliğine dair devrimci fikirlerin yayılması ve örgütlenmesi için güçlü bir zemin oluşturacaktır.

**Ekrem İmamoğlu'nun
Tutuklanması, Rejimin
Saldırıları ve İzlenilmesi**

Gereken Yol

19 Mart günü “yolsuzluk ve terör” suçlamalarıyla göz altına alınan Ekrem İmamoğlu, 23 Mart pazar günü “yolsuzluk” yaptığı ve “kaçma” tehlikesi olduğu gerekçesiyle tutuklanarak Silivri Cezaevine gönderildi. Böylece, bu ülkenin bir sonraki seçimlerde Cumhurbaşkanı olma ihtimali olan İmamoğlu, rejim tarafından şimdilik ekarte edilmiş gibi görünüyor.

27 Mart 2025

Rejimin saldırılarının nedenleri

Aksa Tufanı sonrasında bölgedeki gelişmeler ışığında “i cepheyi tahkim etmek” için ortaya çıkan rejim güçleri, Ortadoğu’daki kartların yeniden karılması durumunda oldukça kritik olduğunu zaten vurgulamışlardı. Bu minvalde CHP’yle “müzakere” ve ardından Kürt hareketiyle girilen “yeni süreç”, Türk hakim sınıflarının çıkarlarını savunabilmek açısından birer ihtiyaç olarak ortaya çıkmıştır.

AKP açısından en az TC’nin geleceği kadar önemli olan şey, 2016’dan beri konsolide ettikleri İslamcı Türkçü faşist rejimin devamlılığı olduğu kesindir. Erdoğan’ın ilmiik ilmiik ördüğü bu rejim şayet devam etmezse, İslamcı kesimlerin şimdiye kadar inşa ettikleri her şey boşluğa düşebilir ve süreç tersine dönebilir. 0 yüzden, mevcut dünya arenası içinde hakim sınıflar arasındaki “Türkiye’nin geleceği” tartışması aynı zamanda rejimin niteliğinin ne olacağı tartışmasıdır.

Erdoğan 2023 seçimlerini kazanabilmiş, ama “zaferi” aslında çok büyük bir fark yaratmamıştı. Esasta Erdoğan karşıtı cephenin, bu rejimden rahatsızlık duyanlarla birleşmesi yerine daha fazla İslamcı kanadın tabanına oynama durumu, Millet İttifakı’nın yenilgisinin temel nedenlerinden biriydi. CHP bu yenilginin ardından bir “bağırsak temizliği” yaparak, 31 Mart yerel yönetim seçimlerinde “Türkiye İttifakı” adı altında, her

bir yerelde özgün ittifaklar oluşturarak birinci parti olamayı başardı ve AKP'ye son yılların en büyük yenilgisini yaşattı. Seçim sürecinde Erdoğan her ne kadar kurmay kadrosu, bakanları ve milletvekilleri ile İstanbul'u üs belirlemelerine rağmen İmamoğlu AKP adayına büyük bir yenilgi yaşattı. Ve böylece İmamoğlu, Erdoğan'ı dört defa yenen lider olarak ön plana çıktı ve daha güçlü olarak CHP'nin cumhurbaşkanı adayı olarak ismi zikredilmeye başladı.

Yapılan tüm anketlerde İmamoğlu'nun Erdoğan'a tur bindirmesi, rejimin dikkatlerini daha fazla İstanbul'a odaklanmasına neden oldu. Bunun temel nedeni sadece "büyük ekonomik gelir" olarak İstanbul belediyesinin kayyum yoluyla tekrardan alınması değil -ki bu da önemlidir-, bir sonraki cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesinde kazanma ihtimali olası rakiplerin elemine edilmesidir. Rejim ilk aşamada çevre belediyelere kayyum atamaya başlamış, CHP'nin işleri sadece birkaç mitingle geçiştirmesi sonrasında, Ekrem İmamoğlu'na ve onun yakın çalışma arkadaşlarına operasyon çekip, hapse attırmıştır. Rejim hem İmamoğlu'nu tutuklayıp hem de İstanbul'a kayyum atamamıştır, Türkiye genelinde kopup gelen öfkeyi dizginlemek için böylesi bir yöntem izlemiş olabilir. Ama kesin olan şu ki, şayet CHP Rejimin işleyişini felç edecek olan tek yolu yani sürekliliği sağlanmış halk saferberliğinin önünde durduğu müddetçe, Erdoğan tüm zorluklarına rağmen, bu süreçten bir başarı ile çıkacağı kesindir.

Rejim bu saldırılarıyla birden fazla şeyi ön görüyor: İmamoğlu'nun ekarte edilmesi; CHP'nin Kürtlerle olan "taban ittifakı" ya da "kent uzlaşısını", böl-parçala-yönet ile durdurmak ya da en kötü ihtimalle tahrip etmek; CHP'ye çekilen operasyonla nispeten "sosyal demokratik" kadroları hedefleyerek, Türkçü faşistleri dizginlerinden boşandırmak ve CHP'yi daha fazla sağa çekerek, hem ilerici güçlerle hem de Kürt kitlesiyle CHP'nin arasına keskin duvarlar örmek.

Rejimi ne durdurabilir ve neden CHP bunu gerçekleştiremez

Rejimin genel saldırganlığı toplumsal kesimleri aşmış ve burjuvazinin Kemalist kesimlerini hedef haline getirmiştir. Mesele sadece iki burjuva kliği arasındaki “alışageldik” bir mücadelenin ötesinde, bir burjuva kanadın kendi iktidarını sürdürebilmek için, burjuvazinin “muhalif” kanadı da dahil olmak üzere, toplumun tüm kesimlerini şeytanileştirmesi ve buradan çıkardığı “meşrulukla” iktidar aygıtının baskı araçları ile -hukuk, bürokrasi, polis, asker vb- topyekn saldırganlık boyutuna geçmesidir. şayet bu ülkenin kurucu partisi olan CHP’ye kayyum atamak gündeme gelmişse, bu bariz bir şekilde hakim sınıflar arasındaki “tutkalın” tutmadığı, parçalanmışlığın bir yarılmaya doğru gittiği anlama gelir.

Bununla birlikte CHP -sözde sosyal demokratik olan ama aslında bu ülkenin hakim sınıflarının “sol” kanadı- mevcut rejim aralarındaki keskin çelişkilere rağmen şeyleri sonuna kadar zorlamaya ve rejimi bütünlüklü bir şekilde sıkıştırmaya yönelik bir girişimde bulunmayacaktır. Daha önceden de söylediğimiz üzere, CHP halk kitlelerinin sokağa inmesinden daha fazla kokmaktadır. Halkın -özellikle ğrenci gençliğin- sokak eylemlerindeki inisiyatifli yükselişini “meydanlara” sıkıştırma ve sürekli olarak “seçimle hesap sorma”nın ötesine geçmeyecektir. Çünkü şayet halk kitleleri anti-demokratik uygulamalar karşısında sokak eylemleriyle birlikte topyekn direnişe geçerse, bu CHP’yi de var eden sistemin sorgulanması ve işlerin hiç istemediği bir yana doğru gitmesine olanak sağlayabilir. Ve yine şayet insanlar temel demokratik hakların sokak yoluyla alınabildiğini keşfeder ve bunu içselleştirirler ise böylesi bir atmosfer devrimci fikirlerin de yaygınlaşmasına ve kök salmasına vesile olur. İster Kemalist isterse İslamcı olsun, hiçbir hakim sınıf kanadı, halk kitlelerinin kendi inisiyatifi temelinde gayrı meşruluğa karşı sürekli seferberliğini kabul edemez. Çünkü böylesi bir durum sistemin işleyişini felce uğratır.

Ekrem İmamoğlu'nun cumhurbaşkanlığı için 15 milyona yakın insan hiçte zorunlu olmadıkları bir seçim için sandığa gitmiştir. Bu ülkede her 6 kişiden biri, bu rejimin artık gitmesi gerektiği düşüncesiyle seferber olmuştur. Evet bu kitleler CHP'nin motor gücü olduğu "muhalif" parametreler tarafından sınırlanmakta ve geriye doğru çekilmektedir. Bununla birlikte toplumun ezici çoğunluğu bu rejimin caniyane suçları karşısında "artık yeter" diyerek bir eşiği aşmış durumdadır. Halk kitlelerinin öfke dalgaları öyle bir boyut almıştır ki CHP'nin ördüğü bentleri de bazı boyutlarıyla aşar duruma gelmiştir. Şüphesiz bu kitleler homojen değil ve içerisinde Kürt düşmanı Türkçü faşistlerden gerici patriarkal ideolojiyi açıkça savunan insanlar da bulunmaktadır. Devrimci kitlelerin zayıflığından dolayı bu gerici unsurlar son birkaç eylemde daha fazla "inisiyatif" almış olsalar bile yine de bu eylemlere katılan insanların ezici bir çoğunluğu mevcut rejimin temsil ettiği birçok şeyden nefret etmekte ve bunlardan geri dönmemesine kurtulmak istemektedir.

Bu saldırılar birinci derecede CHP'yi hedef almış olmakla birlikte esas olarak toplum üzerinde demir bir perde örmeyi hedeflemektedir. Teokratik faşist rejim, burjuvazinin "muhalif" kanadını dahi bastırıp kendisine eklemleyerek, "Aliyev modeli" yapmak istemekte ve böylece bu sisteme öfke duyan herkesi derin bir umutsuzluğa ve geleceksizliğe süreklemeyi de öngörmektedir. Tarihsel tecrübe her zaman şunu göstermiştir: egemenler arasındaki yarılma derinleştğinde ve birbirlerini hedef göstermeye başladıklarında bu süreçlerde her daim halk kitleleri daha büyü zararlarla çıkmışlardır. Çünkü hakim sınıflar birbirlerine de saldırabilmek için toplumdaki ilerici güçleri, Kürtleri, kadınları, LGBTQ bireyleri, devrimcileri şeytanileştirir, hedef gösterir ve kendi gerici kitleleri yeninden kutuplaştırır ve tüm bu toplumsal dinamiklere karşı harekete geçirir. 0 yüzden mesele sadece İmamoğlu'nun tutuklanması değildir, rejimin gerici temelde kutuplaştırması karşısında temel demokratik hakların savunulmasıdır.

Bu gerici saldırı dalgasını ancak ve ancak sürekliliği sağlanmış, kararlı ve bilinçli halk kitleselliği ile durdurabiliriz. Şayet insanlar öfkelerini örgütlü bir direnişe çevirir ve sokakları zapt ederlerse, sadece rejimin saldırılarını durdurmakla kalmaz, aynı zamanda bu rejimin defedilmesine de neden olabilirler. Ve böylesi bir atmosfer sadece gayri meşru bu rejimin düşmesinin ötesinde, sistemin yapısı ve niteliğinin de toplumun tüm kesimleri tarafından tartışılabileceği bir siyasi potansiyelli oluşturabilir ve gerçek bir devrimci halkın ortaya çıkmasına olanak sağlayabilir. Bundan dolayı, CHP'nin işleri klasik bir burjuva partisi olarak sadece "miting" alanına sıkıştırmanın ötesine geçerek, sokağın örgütlenmesi ve hayatın felce uğraması için tüm meşru, demokratik eylemlerin aktif bir şekilde örgütlenmesi zaruridir. Şayet insanların artan öfkesi bu temelde örgütlenmediği taktirde, CHP'nin birkaç "gövde gösterisine" eklemenecek ve tekrardan sahte sandık "çözümü" ile gemlenecektir.

Sonuç olarak;

- Bu rejim ve onun iktidar aygıtları gayri meşrudur ve kesinlikle defedilmesi gerekir!
- Halk kitlelerin öfkesi burjuva muhalefeti aşan bir durumdadır. Bu kitleler içerisindeki tüm sağcı gerici unsurların artan oranda inisiyatif almalarına rağmen, temel olarak halkın öfkesi bu rejimin temsil ettiği birçok şeye yönelik olmasından ötürü belirleyici yan, bu isyan dalgasının muhtevasının ilerici olduğudur.
- CHP, AKP'den sonsuza dek kurtulmak istese bile, bir hakim sınıf partisi olmasından ötürü halk eylemliliğinin yarattığı ve kendisini aşan öfke dalgasından her şeyden çok daha fazla korkmaktadır. O yüzden sürekliliği olan bir halk direnişinden ziyade, "miting alanlarına" sıkıştırılmış ve rejimi çok da rahatsız etmeyecek olan bir eylemselliği benimseyecek ve halk kitlelerinin rejime dair olan öfkesini "sandıkla" gemleyecektir -

şayet çok majör bir değişiklik -örneğin CHP'ye kayyum atanması gibi- olmazsa.

- Bu rejimden ve onun caniyane suçlarından kurtulmanın yegane yolu, sürekliliği sağlanmış, bilinçli ve kararlı bir şekilde sokağın zapt edilmesidir. Şayet milyonlarca insan sokaklara iner ve hayatı felç ederse, bunun karşısında hiçbir "hukuk", ordu ve polis dayanamaz ve çözölme başlar.
- Hükümet istifa meşru sloganı ve rejim yordakçılarının aktif boykot edilmesi, bugün açısından ön plana çıkan ve rejimin gayri meşruluğunu tüm halk katmanlarına doğru yayılmasını sağlayan iki taktik politikadır. Başka bir dünya isteyen her bir insanın, bu iki taktik politikanın şu anda sahayı belirleyebilmesi için harekete geçmelidir. Tüm bunlar sadece bu rejimin gayri meşruluğu ile sınırlı kalmamalı aynı zamanda, sistemin baskıcı ve sömürücü yapısı ve niteliği ile olan bağları da açıkça gösterilmelidir. Şayet siyasi saha böyle hazırlanırsa, baskının ve sömürünün olmadığı özgür bir dünya için gerekli potansiyel güçlü bir şekilde mümkün kılınabilir.

Newroz Mücadeledir

Başta Ortadoğu'da olmak üzere dünyanın dört bir yanında milyonlarca insan tıpkı her sene olduğu gibi bu yıl da Newrozu kutlayacak. Ortadoğu'daki pek çok halkın kutladığı bu gün Kürt halkı için yeni yılın gelişinin kutlanmasından çok öte bir anlam ifade etmekte. Nitekim Newroz; kimliği, dili, kültürü ve hatta varlığı yok sayılmış bir halk için olabildiğine politik bir anlam taşır. Şimdiye kadar varlığının kabulü de dahil olmak üzere demokratik haklarını büyük mücadeleler ve bedeller ödeyerek kazanmış olan Kürt halkı 1950'lerden itibaren siyasi bir anlam kazanan Newrozları kutlayabilmek için de ciddi

baskılara göğüs gerdi ve devletin çift taraflı saldırısıyla karşılaştı. Bu saldırının ilk biçimi Demirel dönemi “Newroz değil Nevruz” şeklinde ortaya atılan Güneş Dil Teorisini aratmayan tezlerle Newrozun aslında Kürt değil Türk bayramı olduğuydu, böylece devlet bilindik pratiğiyle en iyi yaptığı şeyi yaparak bir bastırma yöntemi olarak inkarı kullandı. İkincisiyse 1992 Newrozunda sayısı neredeyse yüzü bulan insanların öldürülmesi veya Amed Newrozunda alana girmeden Kemal Kurkut’un katledilmesi gibi açık şiddet ve katliam pratiğidir.

Kürt halkı seneler boyunca hem inkara hem de açık şiddet ve katliam pratiğine karşı direnişi sürdürdü. Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana değişen rejimler ve hükümetlerin ortaklaştığı temel noktalardan birisi de Kürt halkının baskı altına alınması ve asimilasyonu oldu. Türkçü faşizm altında da, kimilerince nispi demokratik dönem olarak adlandırılan 1960 darbesi boyunca da ve günümüzde İslamcı-Türkçü faşist rejimin altında da Kürt halkına uygulanan baskı ve zulüm politikaları, asimilasyon temel olarak değişmedi.

Bugün Değişen Bir Şey Mi Var?

Bugün rejimin “terörsüz Türkiye” mottosuyla kendi rejiminin devamlılığını tahkim edebilmek adına attığı adımı yumuşatarak Demokratik Toplum çağrısında bulunan Kürt halk önderi Öcalan ve Kürt legal siyasetinin önemli figürlerinden olan, siyasi tavrı nedeniyle yıllardır tutsak edilen Demirtaş’a göre Kürt sorunun niteliği bugün değişti. Örneğin Demirtaş, Türkiye Cumhuriyeti devletinin artık herkesin devleti olabileceğini, Kürtlerin bu devlete entegrasyonunun sağlanması gerektiğini söylerken Öcalan da eşit yurttaşlığın olduğu “yeni paradigma” çağrısında bulunuyor ve kalan bütün politikaları bir milliyetçi savrulma derekesine indiriyor.

Objektif durumsa bu iki idealist okumanın çok ötesindedir. Kürt sorununun temel niteliği değişmemiştir! Ortada hala bir ulusal sorun ve ezilen ulusun en temel demokratik hakkı olan

kendi kaderini tayin hakkının gaspı söz konusudur. Mesele silah bırakıp bırakmama, siyasetin zemininin ne olacağı meselesinin ötesinde ezilen ulusun demokratik hak taleplerinin bir kenara itilip başta Kürt halkı olmak üzere tüm halk kitlelerinin tepesine bir karabasan gibi çöken faşist bir rejimin devamlılığı ve tahkimine katkı sunma meselesidir. Demirtaş'ın bahsettiği gibi bir entegrasyon maddi temel değiştirilmeksizin asimilasyondan başka bir şey değilken Öcalan'ın çağrısında söylediği “yeni paradigma” ise açık bir ideolojik-siyasi tasfiyeciliktir.

Newroz Direniştir

Kürt halkının temel demokratik haklarının her ne biçimde olursa olsun gaspına karşı dururken, bu noktada hem Kürt hem de bölge halkları için pozitif hiçbir sonuç yaratmayacak aksine hakim sınıfları güçlendirecek yönelimleri reddetmek, bunu yaparken ise esas mücadelenin Türk hakim sınıflarının “terörü bitirdik” gericiliğine ve Türk şovenizmine karşı olması gerekiyor. Bu negatif tablodan çıkabilmek için “mümkünün politikasını” değil bilimsel temelde bir cüretin politikasını ortaya koyabilmemiz gerekiyor. İçerisinde yaşadığımız ve her gün binbir türlü acı üreten bu sistemin altında yaşamamanın bir zorunluluk olmadığı ve bunun değiştirilmesinin mümkün olduğu temel gerçeklerdir. Şimdi bu temel gerçekleri akılda tutarak rejim medyasının terörü bitirdik bayramının parçası olmamalı direnişin ve dirilişin bayramı Newrozu kutlamalıyız.

Newroz Pîroz Be!

Rejimin Suçlarını Yalnızca Örgütlü, Bilinçli ve Kararlı Bir Halk Hareketi Bertaraf Edebilir!

Bugün eken saatlerde, İstanbul Belediye Başkanı Ekrem İmamoğlu, “PKK/KCK terör örgütü ile ilişkili” olduğu gerekçesiyle göz altına alındı. Savcılık tarafından yapılan açıklamalara rağmen, AKP’nin kemikleşmiş kitlesi de dahil olmak üzere, insanların ezici çoğunluğu bu gözaltı operasyonunun tamamen siyasi olduğunu bilmektedir. Erdoğan 2023 Cumhurbaşkanlığı seçimlerini kazandıktan sonra “muhalafetin” elindeki belediyeleri almak ve böylece yere düşen “Millet İttifakına” son bir darbe vuruşu yapmak istemişti lakin bunu gerçekleştiremedi. İstanbul ve Ankara başta olmak üzere, birçok yerde hezimete uğradı ve CHP seçimlerden birinci parti olarak çıktı. CHP’nin seçim zaferinde İmamoğlu figürünün payı büyüktü ve adı uzun zamandır “bir sonraki Cumhurbaşkanı” olarak zaten zikrediliyordu. Erdoğan’ın hala “polülerliğini” sürdürmesine rağmen AKP’nin giderek taban kaybetmesi ve “kararsız kitle” nezdinde İmamoğlu’nun güçlü yükselişi, anketlerde açık ara birinci oluşu rejim açısından tehlike alarmlarının çalınmasına neden oldu.

İmamoğlu’na yönelik baskılar yeni değil. İstanbul Belediye Başkanı olduğundan beri üzerinde çok yoğun bir baskı vardı. En son 31 Mart seçimleriyle birlikte bu baskı nitelik değiştirdi. İstanbul’da birçok belediyeye operasyon çekilip, belediye başkanları tutuklanarak, bir sonraki sıranın İmamoğlu’nda olduğu mesajı verildi. CHP, rejimin bu hamlesi önüne geçebilmek için İmamoğlu’nu, CHP’lilerden oluşan bir önseçimle cumhurbaşkanı adayı yapmaya karar vermişlerdi. Lakin “demokrasi sandığı” kurulmadan rejim yine devreye girdi ve

İmamoğlu'yla birlikte CHP'nin İstanbul'da ileri gelen onlarca kadrosunu gözaltına aldı.

Hakim sınıflar arasındaki parçalanmada yeni boyut

İslamcı Türkçü faşist rejim, 2016 darbe girişimi sonrasında devlet erki içerisinde gücünü konsolide etmiş ve kendi belirlediği parametreler dahilinde burjuvazinin “muhalif” kanadını da sınırlayabilmişti. **Lakin Erdoğan'ın kendi rejimini sürdürebilmek için sürekli olarak giriştiği kutuplaştırma, Erdoğan'dan rahatsız olan kesimlerin, CHP önderliği altında buluşmasına vesile oldu.** CHP sadece ikinci parti olmanın dışında, “muhalif” kanadının lokomotif rolünü oynadı. Özellikle 2019 ve 2023 yerel yönetim seçimlerinde, Erdoğan'dan rahatsız olan kesimleri daha güçlü bir şekilde kendi saflarında hizaya sokabildi. Rejim kutuplaştırmaya devam ederek, kendi iktidarını dahi tehlikeye atabilecek sert adımlar atarken, toplumu İslamcı Türkçü temelde yeniden polarize ederken, rejimin temsil ettiği her şeyden nefret eden insanlar CHP'nin temsil ettiği çizgi etrafında sıklaşmaya başladı.

Son Tüsiad tartışmalarında da görüldüğü üzere, burjuvazinin kemalist kanadı -ki bu kanat da kendi içerisinde çok parçalıdır- İslamcı kanat ile Türkiye'nin dünyadaki yerinin ve rejiminin nasıl olması gerektiği üzerine bariz bir parçalanma içerisine girmişlerdir. **Her ikisi de TC devletinin kalıcılığı ve daimiliği üzerine hem fikir olmakla birlikte, “Cumhuriyetin ikinci yüzyılında” izleyeceği yol üzerine derin bir parçalanma yaşamaktadırlar.** Açıkçası bu parçalanma, dünyadaki hakim sınıflar arasındaki çatışmadan da bağımsız değildir. Birbirlerini hem tetikler hem de besler durumdadır.

İmamoğlu'nun gözaltına alınması -büyük bir ihtimalle tutuklanacak-, hakim sınıflar arasındaki bu çatışmanın aldığı yeni bir boyuttur. **Bu mesele Erdoğan'ın kişisel “iktidar**

arzusu"nın dışında, İslamcı Türkçü rejimin vizyonu ile hibrit Kemalist vizyon aradında yani İslamcılığın kriterlerinin bazılarının "güncel" kemalizmle yeniden buluşturulmuş bir dünya görüşü arasındaki bariz çatışmadan başka bir şey değildir. Bu yüzden Erdoğan tüm devlet olanaklarını kullanarak sadece İmamoğlu'na saldırmamakta, aynı zamanda da CHP'yi itibarsızlaştırmakta, "terörle iltisaklı" göstermekte ve olası diğer cumhurbaşkanı adaylarını da tehdit etmektedir.

Bu rejim alaşağı edilmelidir

2015 seçimlerinden bu yana "bir sonraki seçimlerde" Erdoğan'ın gideceği illüzyonu ile aldatılmanın ve kendi kendini aldatmanın kurbanı olan insanların söylediklerine daha ne kadar kulak vereceğiz. **Bu rejim ister "seçim" isterse "sivil darbe" ile iktidarını devam ettirsin, kesinlikle meşru değildir ve defedilmesi gerekir.** Demokrasi illüzyonundan uyanıp bilinçli ve öfkeli halk kitlelerinin nelere kadir olacağını bir kere daha anlamanın eşiğindeyiz -yarın için her şey geç olabilir! Rejim, İmamoğlu üzerinden sadece burjuva "muhalefete" "ayar" vermiyor, aynı zamanda kendisi gibi olmayanların nasıl bir sonuçla karşılaşacağını da bir kez daha açıktan gösteriyor. Aynı filmin tekrarını çekmeye gerek yok. **Tamamen baskıcı ve sömürücü sistemin parçası olan bu rejim defedilmelidir!**

CHP yine kendisine "yakışanı" yapıyor ve insanları memleketin dört bir yanında sokağa inmeye ve Erdoğan rejimine karşı seferberlik ilan etmek yerine, "temkinli" ilerliyor ve pazar günü yapacakları CHP cumhurbaşkanlığı önseçimine katılıma davet ediyor. Şayet bu kritik koşullarda yer yerinden oynamazsa, İmamoğlu'nun Cumhurbaşkanlığı adaylığını bırakalım, CHP'ye dahi bir kapatma davası açılabilir. **Fakat CHP bu sistemin partisi olarak, sokağa inen insanların şeyleri başka yönlerde doğru götürmesinden en az AKP kadar korkuyor ve böylesi bir "kaosu" kabul etmektense, nispi olarak Rejimin "nizamını" kabul etmeyi -tabii ki parametreleri zorlayarak-**

tercih edebiliyor.

Rejimin anti-demokratik uygulamaları karşısında yüzbinlerce insan öfkelenmekte ve sahaya inmektedir. **Bu rejimin tüm suçları karşısında isyan etmek haktır!** Bu temel hakkımızı (isyan etmek) baskıcı ve sömürücü sistemin “sol” versiyonu olan İmamoğlu’na destek olmak için değil, rejimin anti-demokratik uygulamalarını durdurmak ve onu defetmek için kullanmalıyız. Evet, İmamoğlu bir Erdoğan değildir ama ezilenler için özgürleştirici bir vizyona da sahip değildir.

Sokağa inmeli, bu rejimin işlediği tüm suçlara karşı öfkeli kalabalıklarla buluşmalıyız.

Şimdiden halk tarafından dillendirilen meşru slogan **“hükümet istifa”** etrafında toplanmalı, bu rejimin canilikleri sistemin bütünlüğü içerisinde teşhir etmeliyiz.

Bu rejim gitmeli, bu caniyane sistemin sona ermesinin zorunluluğuna dair devrimci fikirler toplumun her bir katmanına ulaşmalıdır!

Bunu ancak öfkeli, bilinçli ve kararlı milyonlar eşliğinde sürekliliği sağlanmış bir kitlesel hareketle başarabiliriz!